

2024/1785

15.7.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1785

ze dne 24. dubna 2024,

kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) a směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení ze dne 11. prosince 2019 nazvané „Zelená dohoda pro Evropu“ představuje evropskou strategii, jejímž cílem je zajistit do roku 2050 klimaticky neutrální, čisté a oběhové hospodářství, optimalizovat využívání a opětovné využívání zdrojů a hospodaření se zdroji, minimalizovat znečištění a zároveň uznat potřebu hluboce transformativních politik, jakož i potřebu chránit zdraví a dobré životní podmínky občanů před environmentálními riziky a dopady. Jejím cílem je rovněž zajistit, aby byl tento přechod spravedlivý a inkluzivní a nikdo při něm nezůstal opomenut. Unie se rovněž zavázala provádět Pařížskou dohodu ⁽⁴⁾ a Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 a její cíle udržitelného rozvoje, jakož i plnit svou úlohu ve Světové zdravotnické organizaci (WHO). Konkrétně se aspekty znečištění uvedenými v Zelené dohodě pro Evropu zabývá strategie Unie pro udržitelnost v oblasti chemických látek z října 2020 a akční plán nulového znečištění přijatý v květnu 2021. Současně potenciální úlohu transformačních technologií dále zdůrazňuje i Nová průmyslová strategie pro Evropu. Mezi další politiky související s revizí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽⁵⁾ patří evropský právní rámec pro klima ⁽⁶⁾, balíček „Fit for 55“, strategie v oblasti metanu a metanový závazek z Glasgow, strategie pro přizpůsobení se změně klimatu, strategie v oblasti biologické rozmanitosti, strategie „Od zemědělece ke spotřebiteli“, Strategie pro půdu a Iniciativa pro udržitelné výroby. Kromě toho iniciativa REPowerEU v rámci reakce EU na ruskou útočnou válku proti Ukrajině navrhuje společnou evropskou akci, která pomůže diverzifikovat dodávky energie, zrychlit přechod na energii z obnovitelných zdrojů a zlepšit energetickou účinnost.
- (2) Komise oznámila v Zelené dohodě pro Evropu revizi opatření Unie s cílem řešit problematiku znečištění, jež generují velká průmyslová zařízení, včetně přezkoumání odvětvové působnosti právních předpisů a možnosti, jak je uvést do plného souladu s politikami v oblasti klimatu, energetiky a oběhového hospodářství. Ke zlepšení účinného a opětovného využívání zdrojů a současně i snížení emisí znečišťujících látek u zdroje, včetně zdrojů, které

⁽¹⁾ Úř. věst. C 443, 22.11.2022, s. 130.

⁽²⁾ Úř. věst. C 498, 30.12.2022, s. 154.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. dubna 2024.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

v současné době nespádají do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU, navíc vyzývají i Akční plán nulového znečištění, Akční plán pro oběhové hospodářství a strategie „Od zemědělce ke spotřebiteli“. Řešení znečištění z některých zemědělsko-průmyslových činností a souběžná podpora postupů udržitelného zemědělství, které mají mnoho vedlejších přínosů pro cíle Zelené dohody pro Evropu v oblasti životního prostředí a klimatu, proto vyžadují, aby byly zahrnuty do oblasti působnosti této směrnice.

- (3) Těžební průmysl Unie má klíčový význam pro dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu a průmyslové strategie Unie včetně všech jejích aktualizací. Kovy mají strategický význam pro digitální a zelenou transformaci, pro transformaci energetiky, materiálů a oběhového hospodářství, jakož i pro posílení hospodářské odolnosti a autonomie Unie. K dosažení těchto cílů je třeba dále rozvíjet udržitelné domácí kapacity a dodávky, zejména s ohledem na rostoucí celosvětovou poptávku, zranitelnost dodavatelských řetězců a geopolitické napětí. To vyžaduje účinná a harmonizovaná opatření uzpůsobená na míru, která zajistí zavedení a využívání nejlepších dostupných technik, v jejichž důsledku budou uplatňovány postupy, které jsou nejúčinnější a současně mají nejmenší dopady na lidské zdraví a životní prostředí. Správní mechanismy směrnice 2010/75/EU, které úzce zapojují odborníky z průmyslu do procesu vypracování konsensuálních a na míru šitých environmentálních požadavků, podpoří udržitelný růst těchto činností v Unii. Vývoj a dostupnost společně dohodnutých norem umožní vytvořit rovné podmínky v Unii a zároveň zajistí vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Je proto vhodné zahrnout tyto činnosti do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU, aniž je tím dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252⁽⁷⁾. Směrnice o průmyslových emisích podpoří průmysl Unie při rozvoji projektů a usnadní udržitelný a konsensuální růst těžebních činností v Unii v souladu s referenčními hodnotami pro rok 2030 stanovenými v aktu o kritických surovinách. Směrnice o průmyslových emisích pomůže splnit cíle pro efektivní povolovací proces v rámci aktu o kritických surovinách tím, že podpoří členské státy při stanovování podmínek povolení provozu a rychlém udělování povolení.
- (4) Tento pozměňující akt by měl vyjasnit, že při definování nejlepších dostupných technik (dále jen „BAT“) a při udělování povolení nebo přezkumu povolení by mělo být zohledněno znečištění zápachem.
- (5) V rámci udělování a přezkumu povolení by mělo být výslovně zohledněno potenciální zhoršení dopadu vypouštění průmyslových odpadních vod na stav vodních útvarů v důsledku kolísání dynamiky průtoku vody.
- (6) Chov hospodářských zvířat způsobuje významné emise znečišťujících látek do ovzduší a vody. Aby se snížily tyto emise, včetně emisí amoniaku, metanu, dusičnanů a skleníkových plynů, a tím se zlepšila kvalita ovzduší, vody a půdy, je nezbytné snížit prahovou hodnotu, při jejímž překročení budou zařízení pro chov prasat a drůbeže zahrnuta do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU. Komise by proto měla posoudit potřebu opatření Unie přijatých za účelem nalezení komplexního řešení problému emisí z chovu hospodářských zvířat, zejména skotu, a podat o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to s přihlédnutím ke škále dostupných nástrojů a zvláštěm dotčeného odvětví. Souběžně s tím by Komise měla rovněž na základě důkazů posoudit potřebu opatření Unie k dosažení cíle celosvětové ochrany životního prostředí, pokud jde o produkty uváděné na vnitřní trh, prostřednictvím prevence a kontroly emisí z chovu hospodářských zvířat, a to způsobem, který je v souladu s mezinárodními závazky Unie, a podat o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
- (7) Příslušné požadavky na BAT zohledňují povahu, velikost, intenzitu chovu, hustotu a složitost těchto zařízení, včetně specifik systémů chovu, a rozsah jejich možných dopadů na životní prostředí. Cílem požadavků na přiměřenost, pokud jde o BAT, je motivovat zemědělce k provádění nezbytného přechodu na zemědělské postupy, které jsou stále šetrnější k životnímu prostředí.
- (8) Chov prasat v zařízeních provozovaných v rámci ekologické produkce nebo režimů produkce s nízkou intenzitou chovu, by měl být z oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU vyňat, neboť pozitivně přispívá k zachování krajiny, prevenci lesních požárů a ochraně biologické rozmanitosti a stanovišť. Výjimka by se měla vztahovat na zařízení s chovem prasat s nízkou intenzitou chovu na pastvinách, kde jsou zvířata chována venku po značnou část roku,

(7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2024/1252 ze dne 11. dubna 2024, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020 (Úř. věst. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

zejména během dne, a kde povětrnostní a bezpečnostní podmínky zajišťují dobré životní podmínky zvířat nebo kde jsou zvířata sezónně chována venku. Plocha použitá pro výpočet intenzity chovu by měla být plocha použitá pro pastvu zvířat v zařízení nebo pro pěstování krmiv nebo pícnin používaných ke krmení zvířat v zařízení.

- (9) Je odpovědností Unie, aby i nadále hrála vedoucí úlohu v globálních opatřeních v oblasti klimatu, a to i tím, že v souladu s Pařížskou dohodou splní cíl klimaticky neutrální Unie nejpozději do roku 2050. Celosvětový boj proti emisím metanu pocházejícím z chovu hospodářských zvířat může pomoci ke snížení emisí skleníkových plynů. Takového snížení je třeba naléhavě dosáhnout, má-li se světově udržet zvýšení průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí.
- (10) Strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“ stanovila závazek podporovat celosvětový přechod k udržitelným potravinovým systémům v normotvorných orgánech a hrát vedoucí úlohu při práci na mezinárodních normách udržitelnosti. Unie bude i nadále usilovat o podporování mezinárodních norem v příslušných mezinárodních orgánech a podporovat produkci zemědělsko-potravinářských produktů, které splňují přísné normy v oblasti bezpečnosti a udržitelnosti. Kromě toho, jak je uvedeno ve zprávě Komise nazvané „Uplatňování zdravotních a environmentálních norem EU na dovážené zemědělské a zemědělsko-potravinářské produkty“, ambiciózní normy a cíle v oblasti zdraví a životního prostředí a další normy a cíle udržitelnosti přispívají k dosažení legitimních cílů usilujících o řešení globálních problémů, a to i v souladu s přístupem „jedno zdraví“. Unie bude pokračovat ve svém úsilí na mnohostranné úrovni s cílem dosáhnout celosvětového konsensu o potřebě opatření a mezinárodně dohodnutých norem.
- (11) Unie by měla rovněž hrát vedoucí úlohu v mezinárodní spolupráci s cílem vytvořit otevřený a spravedlivý mnohostranný systém, v němž udržitelný obchod funguje jako klíčový faktor umožňující zelenou transformaci. V souladu s přezkumem politiky Unie v oblasti obchodu a udržitelného rozvoje a se sdělením Komise nazvaném „Síla obchodních partnerství: společně za zelený a spravedlivý hospodářský růst“ je klíčové udržovat úzké vztahy s partnery a spolupracovat s cílem podpořit mezinárodní správu v oblasti životního prostředí a dodržování mezinárodních norem v oblasti životního prostředí.
- (12) Aby se zabránilo umělému rozdělování zemědělských podniků, které by mohlo vést ke snížení kapacity dobytčích jednotek (také jen „DJ“) zemědělského podniku na úroveň nižší než prahové hodnoty stanovené v příloze Ia pro uplatňování této směrnice, měl by členský stát přijmout opatření, aby se zajistilo, že nacházejí-li se dvě nebo více zařízení blízko sebe a mají-li stejného provozovatele či jsou-li zařízení pod kontrolou provozovatelů, kteří jsou v hospodářském nebo právním vztahu, může příslušný orgán považovat tato zařízení pro účely výpočtu kapacity pro hospodářská zvířata za jeden celek. Prahová hodnota pro smíšená hospodářství by neměla být využívána k obcházení prahové hodnoty vztahující se na jednotlivá hospodářská zvířata.
- (13) Do roku 2030 a po něm se v Unii pravděpodobně výrazně zvýší počet velkých zařízení na výrobu baterií pro elektrická vozidla, čímž se zvýší podíl Unie na celosvětové výrobě baterií. Některé činnosti v hodnotovém řetězci baterií již upravuje směrnice 2010/75/EU a baterie jako výrobky navíc upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542⁽⁸⁾. Je však i nadále nezbytné zahrnout do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU velká zařízení vyrábějící baterie s cílem zajistit, aby se na ně rovněž vztahovaly požadavky stanovené ve směrnici 2010/75/EU. Zahrnutí velkých zařízení na výrobu baterií, na rozdíl od zařízení, jež provádějí pouze montáže baterií, do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU zlepší udržitelnost baterií komplexním způsobem a minimalizuje jejich dopad na životní prostředí během celého jejich životního cyklu. To přispěje k růstu výroby baterií, jež je udržitelnější.
- (14) V zájmu dalšího posílení přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí je nezbytné vyjasnit, že povolení pro zařízení udělená podle směrnice 2010/75/EU mají být zpřístupněna veřejnosti na internetu, a to bezplatně a bez omezení přístupu na registrované uživatele, a zároveň musí být zajištěna ochrana důvěrných obchodních informací.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1542 ze dne 12. července 2023 o bateriích a odpadních bateriích, o změně směrnice 2008/98/ES a nařízení (EU) 2019/1020 a o zrušení směrnice 2006/66/ES (Úř. věst. L 191, 28.7.2023, s. 1).

- (15) Členské státy by měly vyvinout elektronické systémy pro udělování povolení, které sníží administrativní zátěž provozovatelů a příslušných orgánů, zlepší přístup veřejnosti k informacím a usnadní účast veřejnosti na povolovacích řízeních. Komise by měla podporovat členské státy při rozvoji elektronických systémů pro udělování povolení prostřednictvím organizování výměny informací mezi členskými státy a poskytování pokynů k osvědčeným postupům.
- (16) Dopad znečištění včetně případů, kdy je způsobeno mimořádnými událostmi nebo haváriemi, může přesáhnout území členského státu. V takových případech platí, že aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU⁽⁹⁾, rychlá výměna informací a úzká koordinace mezi příslušnými orgány členských států, které jsou nebo by mohly být těmito událostmi dotčeny, jsou v zájmu omezení důsledků mimořádných událostí nebo havárií pro lidské zdraví a životní prostředí a předcházení dalším možným mimořádným událostem nebo haváriím nezbytné. Proto by v případě jakékoli mimořádné události nebo havárie, která má významný dopad na životní prostředí nebo lidské zdraví v jiném členském státě, měla být podporována výměna informací a přeshraniční a multidisciplinární spolupráce mezi dotčenými členskými státy s cílem omezit důsledky pro životní prostředí a lidské zdraví a zabránit dalším možným mimořádným událostem nebo haváriím.
- (17) Členské státy by rovněž měly přijmout opatření k zajištění dodržování povinností s cílem podpořit, monitorovat a prosazovat dodržování povinností uložených fyzickým nebo právnickým osobám podle směrnice 2010/75/EU. V rámci opatření k zajištění dodržování povinností by členské státy měly zajistit, aby vnitrostátní orgány pověřené prováděním a prosazováním této směrnice měly dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků a dostatečné finanční, technické a technologické zdroje pro účinný výkon svých funkcí souvisejících s prováděním této směrnice.
- (18) V rámci opatření k zajištění dodržování právních předpisů by příslušné orgány měly mít rovněž možnost pozastavit provoz zařízení v případě, kdy pokračováním v porušování podmínek povolení a nereagováním na zjištění uvedená v inspekční zprávě vzniká nebezpečí pro lidské zdraví nebo riziko významného nepříznivého dopadu na životní prostředí, a to s cílem toto nebezpečí odstranit.
- (19) V případě znečištění ovlivňujícího zdroje pitné vody, včetně přeshraničních zdrojů, nebo ovlivňujícího infrastrukturu odpadních vod, informuje příslušný orgán dotčené provozovatele zdrojů pitné vody a zpracovatele odpadních vod o opatřeních přijatých k prevenci nebo nápravě škod způsobených tímto znečištěním na lidském zdraví nebo na životním prostředí.
- (20) Z hodnocení směrnice 2010/75/EU vyplynulo, že je třeba posílit vazby mezi uvedenou směrnicí a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽¹⁰⁾ s cílem lépe řešit rizika používání chemických látek v zařízeních, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU. V zájmu rozvoje synergií mezi prací prováděnou Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA) v oblasti chemických látek a přípravou referenčních dokumentů o BAT podle směrnice 2010/75/EU by agentura ECHA měla být při této přípravě referenčních dokumentů o BAT svěřena formální úloha.
- (21) Komise by měla vybízet zainteresované strany a zástupce občanské společnosti, včetně nevládních organizací usilujících o posílení ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí, k účasti na fóru pro výměnu informací. Komise by měla zajistit, aby se Evropská agentura pro životní prostředí účastnila výměny informací v případech, kdy by tato výměna informací mohla těžit z jejich odborných znalostí. Vzhledem k rozšíření oblasti působnosti a rostoucí pracovní zátěži fóra pro výměnu informací a technické pracovní skupiny by Komise měla vyčlenit odpovídající zdroje a přijmout nezbytné změny, mimo jiné změnou prováděcího rozhodnutí Komise 2012/119/EU⁽¹¹⁾, s cílem zajistit fungování fóra a technické pracovní skupiny.

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/119/EU ze dne 10. února 2012, kterým se stanoví pravidla ohledně pokynů pro sběr údajů a pro vypracování referenčních dokumentů o BAT a zabezpečení jejich kvality uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (Úř. věst. L 63, 2.3.2012, s. 1).

- (22) S cílem usnadnit výměnu informací podporující stanovení úrovní emisí a úrovní environmentální výkonnosti spojených s nejlepšími dostupnými technikami a zároveň zachovat integritu důvěrných obchodních informací by měly být upřesněny postupy nakládání s informacemi, které lze považovat za důvěrné obchodní informace nebo obchodně citlivé informace, včetně podmínek týkajících se anonymizace u některých kategorií zúčastněných stran, a s informacemi získanými od zástupců průmyslu v souvislosti s výměnou informací organizovanou Komisí pro účely vypracování, přezkoumání nebo aktualizace referenčních dokumentů o BAT. Mělo by být zajištěno, aby jednotlivci účastníci výměny informací nesdíleli informace, které lze považovat za důvěrné obchodní informace nebo obchodně citlivé informace, s žádným zástupcem podniků nebo profesních sdružení, které mají hospodářský zájem na dotčených průmyslových činnostech a souvisejících trzích. Touto výměnou informací nejsou dotčeny právní předpisy Unie v oblasti hospodářské soutěže, zejména článek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (23) Tato směrnice neukládá žádné další povinnosti týkající se zveřejňování důvěrných obchodních informací kromě těch, jež jsou stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹²⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁽¹³⁾.
- (24) Aby byla zajištěna ochrana lidského zdraví a životního prostředí jako celku, je ve všech fázích provádění směrnice 2010/75/EU nutná synergie a koordinace s dalšími příslušnými právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí. Před vydáním povolení podle uvedené směrnice by proto měly být řádně konzultovány všechny příslušné orgány odpovědné za soulad s příslušnými právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí.
- (25) Provozovatelé zařízení by měli za účelem neustálého zlepšování environmentální výkonnosti a bezpečnosti daných zařízení, včetně předcházení vzniku odpadů, optimalizace využívání zdrojů a opětovného využívání vody a předcházení rizikům spojeným s používáním nebezpečných látek nebo jejich omezováním, vytvořit a zavést systém environmentálního řízení v souladu s touto směrnicí a příslušnými závěry o BAT a měl by jeho relevantní části zpřístupnit veřejnosti. Před zpřístupněním příslušných částí systému environmentálního řízení veřejnosti by měl mít provozovatel zařízení možnost důvěrné obchodní informace upravit nebo vyloučit. Tato možnost by měla platit restriktivně, přičemž by se v konkrétním případě měl zohlednit veřejný zájem, kterému zveřejnění slouží. Tento systém environmentálního řízení by měl zahrnovat rovněž řízení rizik souvisejících s používáním nebezpečných látek a analýzu možného nahrazování nebezpečných látek jejich bezpečnějšími alternativami.
- (26) S cílem zajistit, že systém environmentálního řízení je v souladu s požadavky směrnice 2010/75/EU, měl by být přezkoumán provozovatelem a podroben auditu externím auditorem najatým provozovatelem. Auditor by měl být buď subjektem posuzování shody akreditovaným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽¹⁴⁾, jak vyžaduje norma ISO 17021, nebo fyzickou nebo právnickou osobou, jež získala licenci environmentálního ověřovatele v souladu s čl. 2 bodu 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁽¹⁵⁾.
- (27) Na podporu dekarbonizace, účinného využívání zdrojů a oběhového hospodářství by závěry o BAT měly zahrnovat závazné úrovně environmentální výkonnosti spojené s BAT a orientační úrovně environmentální výkonnosti spojené s nově vznikajícími technikami pro jednotlivé procesy, které mají podobné vlastnosti, jako nosiče energie, suroviny, výrobní jednotky a konečné výrobky, a vysoký stupeň homogenity v celé Unii v případech, kdy jsou údaje zpřístupněné při výměně informací podporujících stanovení BAT dostatečně spolehlivé. Závěry o BAT by měly rovněž zahrnovat orientační referenční hodnoty pro jiné případy, které mají provozovatelé zahrnout do svých systémů environmentálního řízení, pokud je environmentální výkonnost do velké míry závislá na specifických okolnostech procesů. Úrovně environmentální výkonnosti spojené s BAT a referenční hodnoty by mohly zahrnovat úrovně spotřeby, úrovně účinného využívání zdrojů a úrovně opětovného použití materiálů, vody a energie a úrovně produkce odpadů a jiné úrovně získané za stanovených referenčních podmínek. Úrovně environmentální výkonnosti a referenční hodnoty by měly být stanoveny s ohledem na zdroje potřebné pro transformaci zařízení s cílem snížit emise skleníkových plynů, jakož i rozdíly v potřebách zdrojů u konkrétních produktů vyvolané poptávkou, jako jsou rozdíly ve spotřebě vody. Příslušný orgán by měl v povolení stanovit závazná rozmezí pro environmentální

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

výkonnost, jak jsou stanovena v závěrech o BAT, jakož i závazné mezní hodnoty environmentální výkonnosti týkající se vody a orientační úrovně environmentální výkonnosti týkající se odpadů a zdrojů jiných než voda, které nejsou z hlediska životního prostředí méně přísné než závazné rozmezí, za předpokladu, že je zajištěna nižší mezní hodnota povinného rozmezí. Provozovatel by měl zahrnout referenční hodnoty do systému environmentálního řízení.

- (28) Je nezbytné dále upřesnit podmínky, za kterých může příslušný orgán při stanovování mezních hodnot emisí použitelných pro vypouštění znečišťujících látek do vody v povolení uděleném podle směrnice 2010/75/EU zohlednit následné procesy čištění odpadních vod. Mezní hodnoty emisí by měly být stanoveny tak, aby bylo zajištěno, že takové vypouštění nepovede ke zvýšenému zatížení vodního recipientu znečišťujícími látkami a nebrání kapacitě nebo potenciálu zpětného získávání zdrojů v procesu čištění odpadních vod v porovnání se situací, kdy dané zařízení uplatňuje BAT a splňuje úroveň emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami pro přímé vypouštění.
- (29) Zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí jako celku vyžaduje mimo jiné, aby v povoleních byly mezní úrovně hodnot emisí stanoveny na úrovni, která zajistí soulad s použitelnými úrovněmi emisí spojenými s nejlepšími dostupnými technikami stanovenými v závěrech o BAT. Úroveň emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEL) jsou obvykle vyjádřeny jako rozmezí, nikoli jako jednotlivé hodnoty, s cílem reflektovat rozdíly v rámci daného typu zařízení, které vedou k rozdílům v environmentálních výkonnostech dosažených při uplatňování BAT. Například tedy, v různých zařízeních bude mít jedno konkrétní BAT různou účinnost, některé BAT nemusí být vhodné pro použití v určitých zařízeních, nebo určitá kombinace více BAT může být u některých znečišťujících látek nebo složek životního prostředí účinnější než u jiných. Dosažení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí jako celku je ohrožováno praxí stanovování mezních hodnot emisí na nejméně přísném konci rozpětí úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami, aniž by byl zohledněn potenciál daného zařízení dosáhnout nižších úrovní emisí uplatněním nejlepších dostupných technik. Taková praxe odrazuje inovátory od zavádění účinnějších technik a brání dosažení rovných podmínek k zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Za účelem snížení emisí by měl příslušný orgán stanovit mezní hodnoty emisí na nejpřísnější dosažitelné úrovni pro konkrétní zařízení s přihlédnutím k celému rozmezí BAT-AEL, jakož i k mezisložkovým vlivům. Mezní hodnoty emisí by měly vycházet z posouzení provedeného provozovatelem, který analyzuje proveditelnost splnění co nejpřísnějšího limitu rozsahu BAT-AEL, a má za cíl nejlepší možnou environmentální výkonnost konkrétních zařízení z hlediska životního prostředí, pokud provozovatel neprokáže, že použití nejlepších dostupných technik popsaných v závěrech o BAT umožňuje danému zařízení splnit pouze méně přísné mezní hodnoty emisí. Na podporu stanovení mezních hodnot emisí v povoleních a přijetí obecně závazných pravidel by závěry o BAT měly obsahovat informace o okolnostech umožňujících dosažení nižších úrovní emisí v rámci rozsahu BAT-AEL stanovených pro kategorie zařízení s podobnými vlastnostmi. Při stanovování mezních hodnot emisí v rámci BAT-AEL by se neměl použít postup pro udělení výjimky.
- (30) Závěry o BAT by měly určit nově vznikající techniky a nejlepší dostupné techniky, které mohou provozovatelé průmyslových odvětví zavést za účelem transformace zařízení tak, aby byla v souladu s cílem Unie spočívajícím v udržitelném, čistém, oběhovém a klimaticky neutrálním hospodářství. Příslušné orgány by měly mít možnost poskytnout průmyslovým provozovatelům dostatek času na provedení rozsáhlé průmyslové transformace, jež vyžaduje značné investice prostřednictvím BAT, nebo nově vznikajících technik, jež zahrnuje významnou změnu návrhu nebo technologie, nebo na nahrazení stávajícího zařízení, jak je popsáno v závěrech o BAT a stanoveno v plánu transformace.
- (31) V posledních letech postihly Unii a její členské státy výjimečné krizové situace, jako je pandemie COVID-19 a útočná válka Ruska proti Ukrajině. Tyto krize náhle a přímo ovlivnily dodávky energie a společensky kritických zdrojů, materiálů nebo vybavení, což vedlo k závažnému nedostatku a narušení dodávek, na něž je třeba rychle reagovat. Pokud krize takovou reakci vyžadují, mohlo by být nezbytné stanovit méně přísné mezní hodnoty emisí a environmentální výkonnosti, než jsou úrovně uvedené v závěrech o BAT, s cílem udržet výrobu energie či výrobu jiného zařízení zásadního významu nebo umožnit kontinuitu provozu kritických zařízení. Potřeba stanovit méně přísné mezní hodnoty emisí nebo mezní hodnoty environmentální výkonnosti musí být vyvážena potřebou chránit životní prostředí a lidské zdraví, jakož i zajišťovat rovné podmínky a integritu vnitřního trhu. Méně přísné limity mohou být tudíž stanoveny pouze v krajním případě, byla-li vyčerpána všechna opatření vedoucí k menšímu znečištění. Příslušný orgán by měl zajistit, aby v důsledku emisí ze zařízení nedošlo k žádnému významnému znečištění. Za účelem dohledu nad dopadem na životní prostředí a veřejné zdraví by měly být emise monitorovány.

V zájmu zajištění rovných podmínek a ochrany vnitřního trhu by Komise měla mít možnost poskytnout přísné pokyny týkající se mimořádných událostí a jejich okolností, které by mohly být zohledněny. Komise by měla ověřovat, zda jsou takové výjimky udělené členskými státy odůvodněné, a vznést námitky, pokud dospěje k závěru, že výjimka není odůvodněná, přičemž v takovém případě by měl členský stát tuto výjimku bezodkladně revidovat.

- (32) Členské státy by měly mít možnost se rozhodnout, že z uplatňování požadavků na energetickou účinnost uvedených v podmínkách povolení vyjmou některé spalovací jednotky nebo jednotky produkující oxid uhličitý uvedené v příloze I směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁶⁾.
- (33) S cílem zabránit emisím znečišťujících látek ze zařízení spadajících do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU nebo je minimalizovat a zajistit rovné podmínky v celé Unii by měly být podmínky, za nichž lze udělit výjimky z mezních hodnot emisí, lépe vymezeny prostřednictvím obecných zásad, včetně požadavku na jejich pravidelný přezkum, aby se zajistilo harmonizovanější provádění těchto výjimek v celé Unii. Výjimky z mezních hodnot emisí by navíc neměly být udělovány v případě, že by mohly ohrozit soulad s normami kvality životního prostředí.
- (34) Hodnocení směrnice 2010/75/EU dospělo k závěru, že existují určité nesrovnalosti v přístupech k posuzování souladu u zařízení, na něž se vztahuje kapitola II uvedené směrnice. V zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, zajištění jednotného provádění práva Unie a rovných podmínek v celé Unii a zároveň minimalizace administrativní zátěže podniků a veřejných orgánů by Komise měla stanovit společná pravidla pro posuzování dodržování mezních hodnot emisí a validaci naměřených úrovní emisí do ovzduší i vody na základě nejlepších dostupných technik. Tato pravidla pro posuzování souladu by měla mít přednost před pravidly stanovenými v kapitolách III a IV pro posuzování dodržování mezních hodnot emisí obsažených v přílohách V a VI směrnice 2010/75/EU.
- (35) Normy kvality životního prostředí by měly být chápány jako všechny požadavky stanovené v právních předpisech Unie, například v právních předpisech Unie týkajících se ovzduší a vody, které musí dané životní prostředí nebo jeho určitá část v daném okamžiku splňovat. Proto je vhodné vyjasnit, že při udělování povolení určitému zařízení by příslušné orgány měly nejen stanovit podmínky, které zajistí soulad provozu daného zařízení se závěry o BAT, ale měly by také, je-li to vhodné z hlediska snížení konkrétního příspěvku daného zařízení ke znečištění, k němuž dochází v příslušné oblasti, a s ohledem na koncentrace dotčených znečišťujících látek v přijímacím prostředí, zahrnout do povolení zvláštní dodatečné podmínky, které jsou přísnější než podmínky stanovené v příslušných závěrech o BAT, aby tak byl zajištěn soulad tohoto zařízení s normami kvality životního prostředí. Tyto podmínky by mohly spočívat ve stanovení přísnějších mezních hodnot emisí, limitů zatížení pro emise znečišťujících látek nebo v omezení provozu nebo kapacity daného zařízení.
- (36) Příslušný orgán by měl podmínky povolení pravidelně přezkoumávat a v případě potřeby aktualizovat s cílem zajistit soulad s příslušnými právními předpisy. Tyto přezkumy nebo aktualizace by se měly uskutečnit také v případech, kdy je nezbytné, aby zařízení splňovalo určitou normu kvality životního prostředí, a to i v případě nové nebo revidované normy kvality životního prostředí, nebo pokud stav přijímacího prostředí vyžaduje revizi daného povolení, aby bylo možno dosáhnout souladu s plány a programy stanovenými podle právních předpisů Unie, jako jsou například plány povodí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽¹⁷⁾.
- (37) Smluvní strany Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na svém sedmém zasedání podpořily závěry Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ve věci ACCC/C/2014/121, podle nichž Evropská unie tím, že zavedla právní rámec, který nepředpokládá žádnou možnost účasti veřejnosti v souvislosti s přezkumy a aktualizacemi podle čl. 21 odst. 3, 4 a čl. 21 odst. 5 písm. b) a c) směrnice 2010/75/EU, nedodržuje čl. 6 odst. 10 úmluvy. Unie a její členské státy tuto zjištění potvrdily a s ohledem na dosažení plného souladu s Aarhuskou úmluvou je nezbytné upřesnit, že osobám z řad dotčené veřejnosti by měla být dána včasná a účinná příležitost k účasti na udělování nebo aktualizaci

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

podmínek povolení stanovených příslušným orgánem i v případě, že jsou tyto podmínky povolení přehodnocovány po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT týkajících se hlavní činnosti daného zařízení; v případě, že vývoj nejlepších dostupných technik umožní výrazné snížení emisí; v případě, že bezpečnost provozu vyžaduje, aby byly použity jiné techniky; a v případě, že je nezbytné dodržovat novou nebo revidovanou normu environmentální kvality.

- (38) Jak objasňuje judikatura Soudního dvora⁽¹⁸⁾, členské státy nesmějí omezovat zákonné právo na podání žaloby proti rozhodnutí orgánu veřejné moci na ty osoby z řad dotčené veřejnosti, které se zapojily do předchozího správního řízení, jež vedlo k přijetí takového rozhodnutí. Jak rovněž objasňuje judikatura Soudního dvora⁽¹⁹⁾, účinný přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a účinné prostředky nápravy mimo jiné vyžadují, aby osoby z řad dotčené veřejnosti měly právo požádat soud nebo příslušný nezávislý a nestranný orgán, aby nařídil předběžná opatření s cílem zabránit danému případu znečištění včetně případného dočasného pozastavení platnosti sporného povolení. Proto je třeba upřesnit, že aktivní legitimace by neměla být podmíněna úlohou, kterou člen dotčené veřejnosti sehrál ve fázi účasti na rozhodovacím procesu – zejména pokud se jedná o udělování povolení a uzavírání zařízení – podle této směrnice. Kromě toho by každý přezkum měl být spravedlivý, nestranný, včasný a nikoli nepřiměřeně nákladný, a měl by poskytovat přiměřené a účinné mechanismy právní ochrany, případně včetně předběžných opatření. Pokud jde o zemědělské podniky s chovem hospodářských zvířat, pozastavením provozu by nemělo být nijak dotčeno pokračování činností, které jsou nezbytné pro dobré životní podmínky hospodářských zvířat.
- (39) Pokud může být provozem daného zařízení ovlivněn více než jeden členský stát, měla by před vydáním povolení proběhnout přeshraniční spolupráce, která by měla zahrnovat předběžné informování osobám z řad dotčené veřejnosti a příslušných orgánů v ostatních členských státech, které by mohly být ovlivněny, a konzultace s nimi.
- (40) Z hodnocení směrnice 2010/75/EU vyplynulo, že ačkoli jejím záměrem je podpořit transformaci evropského průmyslu, není dostatečně dynamická a dostatečně nepodporuje zavádění inovativních procesů a technologií, včetně těch, které jsou nezbytné pro zelenou i digitální transformaci a pro dosažení cílů evropského právního rámce pro klima. Aniž by bylo předepsáno použití určité techniky nebo konkrétní technologie, je proto vhodné usnadnit testování a zavádění nově vznikajících technik s lepší environmentální výkonností, usnadnit spolupráci s výzkumnými pracovníky a průmyslovými odvětvími na výzkumných projektech financovaných z veřejných prostředků za podmínek stanovených v příslušných evropských a vnitrostátních nástrojích financování, jakož i zřídit specializované centrum na podporu inovací na základě shromažďování a analýzy informací o nově vznikajících technikách, které jsou relevantní pro činnosti spadající do oblastí působnosti uvedené směrnice, včetně chovu drůbeže a prasat, charakterizovat úroveň jejich vývoje od výzkumu až po zavádění úrovně technologické připravenosti, a posoudit úroveň environmentální výkonnosti těchto technik, přičemž se zohlední jakékoli potenciální omezení, pokud jde o dostupnost údajů a jejich spolehlivost. To bude rovněž poskytovat informace týkající se vypracovávání, přezkoumávání a aktualizace referenčních dokumentů o BAT. Nově vznikající techniky, které bude toto centrum analyzovat, by měly být alespoň na úrovni technologické připravenosti 6–7, tedy technologie demonstrovány v příslušném prostředí (v případě klíčových základních technologií v prostředí příslušném pro průmysl) nebo na úrovni demonstrace systémového prototypu v provozním prostředí.
- (41) Dosažení cílů Unie týkajících se čistého, oběhového a klimaticky neutrálního hospodářství do roku 2050 vyžaduje hlubokou transformaci hospodářství Unie. V souladu s osmým akčním programem pro životní prostředí by proto provozovatelé zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2010/75/EU, měli mít povinnost zahrnout plány transformace do svých systémů environmentálního řízení. Tyto plány transformace rovněž doplní požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽²⁰⁾ tím, že poskytnou prostředky pro provádění těchto požadavků na úrovni zařízení. První prioritou by měla být transformace energeticky náročných činností uvedených v příloze I. Provozovatelé energeticky náročných zařízení by proto měli vypracovat plány transformace do 30. června 2030. Provozovatelé zařízení provádějících jiné činnosti uvedené v příloze I by měli mít povinnost vypracovat plány transformace v rámci přezkumu a aktualizace povolení po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT zveřejněných po 1. lednu 2030. Provozovatelé by měli mít možnost vypracovat jediný plán transformace zahrnující všechna zařízení pod jejich kontrolou v členských státech, a pokud již byly prvky plánů transformace vypracovány v jiných dokumentech a jsou v souladu s požadavky směrnice

⁽¹⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2021; *LB a další v. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren*; Věc C 826/18, ECLI:EU:C:2021:7, body 58 a 59.

⁽¹⁹⁾ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. ledna 2013; *Jozef Križan a další v. Slovenská inšpekcia životného prostredia*, bod 109, Věc C-416/10, ECLI:EU:C:2013:8.

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

2010/75/EU, měli by mít provozovatelé možnost zahrnout do plánu transformace odkaz na příslušné dokumenty. Přestože by plány transformace měly i nadále zůstat orientačními dokumenty vypracovanými na odpovědnost provozovatelů, měl by subjekt posuzování shody nebo environmentální ověřovatel, kterého si provozovatelé v rámci svých systémů environmentálního řízení najmou, zkontrolovat, zda obsahují minimální informace požadované podle aktu v přenesené pravomoci, který má Komise přijmout, a provozovatelé by měli tyto plány transformace zveřejnit.

- (42) Digitální nástroje, jako jsou digitalizované systémy řízení, by mohly pomoci kvantitativně a kvalitativně posoudit a řídit rizika související se znečištěním a pomoci provozovatelům při transformaci jejich zařízení.
- (43) Je třeba dále vyjasnit kritéria pro posouzení toho, zda jsou čištěné plyny nebo kapaliny vznikající při zplyňování a pyrolyze odpadu dostatečně vycištěny do té míry, že před spalováním přestávají být odpadem.
- (44) S ohledem na vysoký počet chovných zařízení, která by měla být zahrnuta do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU, a na relativní jednoduchost procesů a struktury emisí těchto zařízení je vhodné stanovit zvláštní správní postupy pro vydávání povolení a pro provoz příslušných činností, které jsou přizpůsobeny danému odvětví, aniž by byly dotčeny požadavky týkající se informování a účasti veřejnosti, monitorování a dodržování předpisů. To by mělo umožnit přijetí obecně závazných pravidel na vnitrostátní úrovni a registraci zemědělských podniků namísto udělování individuálních povolení zemědělským podnikům. Členské státy by měly zajistit, aby obecná závazná pravidla a registrační postupy zaručovaly vysokou úroveň ochrany životního prostředí rovnocennou úrovni, jíž lze dosáhnout prostřednictvím jednotlivých podmínek povolení.
- (45) Předpokládá se, že inovativní techniky přicházející na trh budou stále více snižovat emise znečišťujících látek i skleníkových plynů ze zařízení spadajících do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a směrnice 2010/75/EU. To sice umožní vytváření dalších synergií mezi těmito směrnicemi, avšak mohlo by to také ovlivnit jejich fungování, a to i na trhu s uhlíkem. Směrnice 2003/87/ES obsahuje v tomto ohledu ustanovení o přezkumu účinnosti synergií se směrnicí 2010/75/EU, což vyzývá ke koordinaci povolení souvisejících s životním prostředím a klimatem s cílem zajistit účinné a rychlejší provádění opatření potřebných k dosažení souladu s cíli Unie v oblasti klimatu a energetiky. Aby Komise zohlednila dynamiku inovací v tomto ohledu a přezkum uvedený v článku 8 směrnice 2003/87/ES, měla by předložit Evropskému parlamentu a Radě do roku 2028 a poté každých pět let zprávu o přezkumu provádění směrnice 2010/75/EU.
- (46) Na základě zjednodušení podávání zpráv podle směrnice 2010/75/EU by Komise měla i nadále racionalizovat způsob, jakým jí členské státy poskytují informace podle uvedené směrnice a s ohledem na další příslušné požadavky práva Unie, a zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1244⁽²¹⁾. Vykazované informace by měly umožnit smysluplný přezkum provádění a dosažených výsledků, pokud jde o emise a jiné formy znečištění, mezní hodnoty emisí, uplatňování BAT, udělování výjimek a provozní stav zařízení. Za tímto účelem by Komise měla do 5. srpna 2026 aktualizovat prováděcí rozhodnutí, kterým se stanoví druh, formát a četnost vykazování informací členskými státy.
- (47) S cílem zajistit, aby směrnice 2010/75/EU i nadále plnila své cíle týkající se prevence nebo omezování emisí znečišťujících látek a dosažení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, měla by být stanovena provozní pravidla pro činnosti související s chovem prasat a drůbeže, která zohlední specifika jednotlivých odvětví činnosti. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení jednotných podmínek. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²²⁾. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1244 ze dne 24. dubna 2024 o ohlašování environmentálních údajů z průmyslových zařízení, o zřízení portálu průmyslových emisí a o zrušení nařízení (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L, 2024/1244, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) Komise by měla přezkoumat potřebu regulovat emise z průzkumu a těžby ropy a zemního plynu na pevnině a na moři se zohledněním stávajícího právního rámce Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787⁽²³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU⁽²⁴⁾, potřebu regulovat emise z těžby neenergetických průmyslových nerostů používaných v jiných průmyslových odvětvích než ve stavebnictví a z jejich zpracování na místě, jakož i potřebu regulovat emise z nově prováděné těžby rud v Unii a z jejich zpracování na místě a potřebu revidovat prahovou hodnotu činnosti v příloze I pro výrobu vodíku elektrolyzou vody.
- (49) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2010/75/EU by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení i) standardizované metodiky pro posuzování nepoměru mezi náklady na provedení závěrů o BAT a potenciálními přínosy pro životní prostředí v souladu s čl. 15 odst. 4, přičemž se případně zohlední metody, jako je hodnota statistického života (VSL) nebo hodnota roku života (VOLY), ii) standardizované metodiky pro provádění posouzení uvedeného v čl. 15 odst. 6, iii) metody měření pro posuzování dodržování mezních hodnot emisí stanovených v povolení, pokud jde o emise do ovzduší a vody, iv) podrobných opatření nezbytných pro zřízení a fungování inovačního centra pro průmyslovou transformaci a emise a v) formátu, který má být použit pro plány transformace, a vi) informací ze systému environmentálního řízení relevantních pro zveřejnění, což by mělo zahrnovat alespoň informace o ukazatelích a cílech environmentální výkonnosti, jakož i o pokroku při plnění environmentálních cílů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (50) Aby bylo zajištěno účinné provádění a prosazování povinností stanovených ve směrnici 2010/75/EU, je nezbytné stanovit minimální obsah účinných, přiměřených a odrazujících sankcí. Rozdíly mezi režimy sankcí, skutečnost, že uložené sankce jsou v mnoha případech považovány za příliš nízké na to, aby skutečně odrazovaly od protiprávního jednání, a nejednotné provádění ve všech členských státech narušují rovné podmínky v oblasti průmyslových emisí v celé Unii.
- (51) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Členské státy mohou stanovit pravidla pro správní i trestní sankce. Uložení trestních a správních sankcí by v žádném případě nemělo vést k porušení práva nebýt dvakrát souzen nebo trestán za stejný trestný čin (zásada *ne bis in idem*), jak jej vykládá Soudní dvůr. V případě nejzávažnějších porušení spáchaných právnickou osobou, jako jsou porušení s vysokou závažností vyplývající z jejich povahy, rozsahu nebo opakování, nebo pokud takovéto porušení představují vážná rizika pro zdraví nebo životní prostředí, by členské státy měly zajistit, aby jejich vnitrostátní systém sankcí zahrnoval pokuty, jejichž maximální výše by měla činit alespoň 3 % ročního obrátu dotčeného provozovatele v Unii v účetním roce předcházejícím roku, v němž je pokuta uložena. Za tato porušení, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES⁽²⁵⁾, mohou členské státy rovněž nebo alternativně přijmout trestní sankce, a to za předpokladu, že jsou účinné, přiměřené a odrazující.
- (52) Pokud došlo k újmě na lidském zdraví v důsledku porušení vnitrostátních opatření přijatých podle směrnice 2010/75/EU, měly by členské státy zajistit, aby dotčené osoby mohly požadovat a získat náhradu této újmy od příslušných fyzických nebo právnických osob. Tato pravidla pro odškodnění přispívají k prosazování cílů zachování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí a ochrany lidského zdraví, jak je stanoveno v článku 191 Smlouvy o fungování EU. Podporují rovněž právo na život, na nedotknutelnost lidské osobnosti a na ochranu zdraví stanovené v článcích 2, 3 a 35 Listiny základních práv Evropské unie a právo na účinnou právní ochranu stanovené v článku 47 Listiny. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES⁽²⁶⁾ navíc nedává soukromým stranám právo na náhradu škody v důsledku škod na životním prostředí nebo bezprostřední hrozby takových škod.

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ze dne 13. června 2024 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942 (Úř. věst. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>)

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU ze dne 12. června 2013 o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 66).

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

- (53) Je proto vhodné, aby se směrnice 2010/75/EU zabývala právem na náhradu škody způsobené jednotlivcům a zajistila, aby jednotlivci mohli bránit svá práva před škodami na zdraví způsobenými porušením směrnice 2010/75/EU, a tím zaručila účinnější prosazování uvedené směrnice. Postupy týkající se nároků na náhradu škody by měly být navrhovány a uplatňovány tak, aby neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly výkon práva na náhradu škody.
- (54) Dopad směrnice 2010/75/EU na procesní autonomii členských států by měl být omezen na to, co je nezbytné pro zajištění cílů ochrany lidského zdraví prostřednictvím bezpečného životního prostředí, o něž usiluje, a neměl by mít vliv na ostatní vnitrostátní procesní pravidla zakládající právo požadovat náhradu škody za porušení této směrnice. Taková vnitrostátní pravidla by však neměla bránit účinnému fungování mechanismu pro vymáhání náhrady škody, který směrnice 2010/75/EU vyžaduje.
- (55) Směrnice 2010/75/EU byla v členských státech prováděna rozdílně, pokud jde o pokrytí zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, protože formulace definice této činnosti umožňovala členským státům rozhodnout, zda uplatní obě kritéria týkající se výrobní kapacity a kapacity pece, nebo pouze jedno z nich. Aby se zajistilo důslednější provádění uvedené směrnice a rovné podmínky v celé Unii, měla by tato zařízení být zahrnuta do oblasti působnosti uvedené směrnice vždy, když je splněno alespoň jedno z těchto dvou kritérií.
- (56) Při stanovování mezních hodnot emisí znečišťujících látek by měl příslušný orgán zohlednit všechny látky, včetně nově se objevujících znečišťujících látek, které mohou být z dotčeného zařízení emitovány a které mohou mít významný dopad na životní prostředí nebo lidské zdraví. Přitom je třeba zohlednit nebezpečné vlastnosti, množství a povahu emitovaných látek a jejich potenciál znečišťovat všechny složky životního prostředí. Tam, kde je to relevantní, fungují závěry o BAT jako referenční bod pro výběr látek, pro které mají být stanoveny mezní hodnoty emisí, ačkoli příslušný orgán může rozhodnout o výběru dalších látek. V současné době je v příloze II směrnice 2010/75/EU uveden nevyčerpávající seznam jednotlivých znečišťujících látek; to není slučitelné s komplexním přístupem uvedené směrnice a neodráží to potřebu, aby příslušné orgány zohledňovaly všechny relevantní znečišťující látky včetně nově se objevujících znečišťujících látek. Tento nevyčerpávající seznam znečišťujících látek by proto měl být vypuštěn. Namísto toho je třeba uvést odkaz na seznam znečišťujících látek v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ⁽²⁷⁾.
- (57) Přestože jsou do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU zahrnuty i skládky, neexistují žádné závěry o BAT pro skládky, protože tato činnost spadá do oblasti působnosti směrnice Rady 1999/31/ES ⁽²⁸⁾ a požadavky poslední uvedené směrnice se považují za BAT. Vzhledem k technickému vývoji a inovacím, k nimž došlo od přijetí směrnice 1999/31/ES, jsou nyní k dispozici účinnější techniky ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Přijetí závěrů o BAT podle směrnice 2010/75/EU by umožnilo řešit klíčové otázky v oblasti životního prostředí související s provozem skládek odpadů, včetně významných emisí metanu. Směrnice 1999/31/ES by proto měla umožnit přijetí závěrů o BAT o skládkách podle směrnice 2010/75/EU.
- (58) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zlepšit kvalitu tohoto prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu přeshraniční povahy znečišťování z průmyslových činností může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné
- (59) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základního cíle, kterým je zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zlepšení kvality životního prostředí, nezbytné a vhodné stanovit pravidla týkající se integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku průmyslových činností a činností spojených s chovem hospodářských zvířat. Tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení sledovaných cílů nezbytné, a to v souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁸⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (60) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (61) Spalovací zařízení, která jsou součástí malých izolovaných soustav, mohou kvůli své zeměpisné poloze a nedostatečnému propojení s pevninskou sítí členských států nebo sítí jiného členského státu čelit zvláštním problémům, kvůli nimž je na splnění mezních hodnot emisí třeba poskytnout více času. Dotčené členské státy by měly pro spalovací zařízení, která jsou součástí malé izolované soustavy, vypracovat plán k zajištění souladu, který stanoví opatření za účelem zajištění dodržování mezních hodnot emisí nejpozději do 31. prosince 2029. Tento plán by měl popisovat opatření přijatá k zajištění dodržování této směrnice a opatření k minimalizaci rozsahu a doby trvání emisí znečišťujících látek během období, na které se plán vztahuje; měl by rovněž zahrnovat informace o opatřeních k řízení poptávky a možnostech přechodu na čistší paliva nebo o čistších alternativách, jako je využívání obnovitelných zdrojů energie a propojení s pevninskými rozvodnými sítěmi nebo sítěmi jiného členského státu. Dotčené členské státy by měly svůj plán k zajištění dodržování směrnice sdělit Komisi. V případě, že Komise vznese námitky, by členské státy měly plán aktualizovat. Dotčené členské státy by měly každoročně podávat zprávu o pokroku při zajištění dodržování této směrnice.
- (62) S cílem poskytnout členským státům, příslušným orgánům a zařízením čas na dosažení souladu s novými ustanoveními a rovněž Komisi na přijetí nových závěrů o BAT, které nová ustanovení zohlední, by měla být stanovena přechodná ustanovení. V zájmu zajištění právní jistoty je třeba stanovit pevné datum, do kdy nejpozději by měla být ustanovení splněna. S ohledem na sevillský proces a počet referenčních dokumentů o BAT, které je třeba přezkoumat, by toto datum mělo být stanoveno na 12 let pro stávající činnosti a 10 let pro nové činnosti. To nebrání tomu, aby byly závěry o BAT přijaty a provedeny dříve, což se očekává u většiny činností, na něž se vztahuje tato směrnice. Stávající zařízení by měla být v souladu s ustanoveními směrnice 2010/75/EU ve znění platném ke dni 3. srpna 2024, dokud nebudou přijaty nové závěry o BAT nebo dokud nedojde k aktualizaci povolení.
- (63) Směrnice 2010/75/EU a 1999/31/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2010/75/EU

Směrnice 2010/75/EU se mění takto:

- 1) Nadpis se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích a emisích z chovů hospodářských zvířat (integrovaná prevence a omezování znečištění).“

- 2) V článku 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Stanoví rovněž pravidla, která mají vyloučit, nebo pokud to není proveditelné, průběžně snižovat, emise do ovzduší, vody a půdy, předcházet vzniku odpadů, zlepšovat účinnost využívání zdrojů a podporovat oběhové hospodářství a dekarbonizaci, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí jako celku.“

- 3) V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice se vztahuje na průmyslové činnosti, které způsobují znečištění, uvedené v kapitolách II až VIa.“

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

4) Článek 3 se mění takto:

a) bod 2) se nahrazuje tímto:

„2) ‚znečištěním‘ lidskou činností způsobené přímé či nepřímé vnášení látek, vibrací, tepla, hluku nebo zápachu do ovzduší, vody nebo půdy, které mohou být škodlivé lidskému zdraví, nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit hodnotu životního prostředí a další oprávněné způsoby jeho využití;“

b) bod 3) se nahrazuje tímto:

„3) ‚zařízením‘ stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I, příloze Ia nebo v části 1 přílohy VII a jakékoli další s nimi přímo spojené činnosti na tomtéž místě, které po technické stránce souvisejí s činnostmi uvedenými ve zmíněných přílohách a mohly by ovlivnit emise a znečištění;“

c) vkládají se nové body, které zní:

„5a) ‚mezí hodnotou environmentální výkonnosti‘ hodnota výkonnosti zahrnutá v povolení, vyjádřená za vymezených podmínek určitými konkrétními parametry;“

„9a) ‚významnou průmyslovou transformací‘ provádění nově vznikajících technik nebo nejlepších dostupných technik ze strany průmyslových provozovatelů, které zahrnuje významnou změnu návrhu nebo technologie celého zařízení nebo jeho části nebo nahrazení stávajícího zařízení novým zařízením, což umožňuje mimořádně velké snížení emisí skleníkových plynů v souladu s cílem klimatické neutrality a optimalizuje vedlejší přínosy pro životní prostředí alespoň na úrovni, kterých lze dosáhnout pomocí technik uvedených v příslušných závěrech o BAT, přičemž se přihlíží k mezisložkovým vlivům;“

d) písmena b) a c) bodu 10 se nahrazují tímto:

„b) ‚dostupnými technikami‘ se rozumějí techniky, které byly vyvinuty v měřítku umožňujícím jejich zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, bez ohledu na to, zda jsou tyto techniky v Unii používány či vyráběny, pokud jsou provozovateli za rozumných podmínek dostupné;

c) ‚nejlepšími‘ se rozumějí neúčinnější z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, včetně ochrany lidského zdraví a klimatu;“

e) bod 12) se nahrazuje tímto:

„12) ‚závěry o BAT‘ dokument obsahující části referenčního dokumentu o BAT stanoví závěry o nejlépe dostupných technikách a nově vznikajících technikách, jejich popis, informace k hodnocení jejich použitelnosti, úrovně emisí spojené s těmito technikami, úrovně environmentální výkonnosti spojené s těmito technikami, obsah systému environmentálního řízení včetně referenčních úrovní, související monitorování, související úrovně spotřeby a případně příslušná sanační opatření;“

f) vkládají se nové body, které znějí:

„12a) ‚provozními pravidly‘ pravidla obsažená v povoleních nebo obecná závazná pravidla pro provozování činností uvedených v příloze Ia, která stanoví mezí hodnoty emisí, mezí hodnoty environmentální výkonnosti, související požadavky na monitorování, a v příslušných případech postupy rozmetání na půdě, prevenci a zmírňování znečištění, hospodaření s živinami, přípravu krmiv, ustájení, hospodaření se statkovými hnojivy, včetně sběru, skladování, zpracování, rozmetávání hnojiva na půdě, a skladování mrtvých zvířat, a která jsou v souladu s využitím nejlepších dostupných technik;“

„13a) ‚úrovněmi environmentální výkonnosti spojenými s nejlepšími dostupnými technikami‘ rozsah úrovní environmentální výkonnosti získaný za běžných provozních podmínek použitím nejlepší dostupné techniky nebo kombinací nejlepších dostupných technik, jak je popsáno v závěrech o BAT;“

„13aa) ‚environmentální výkonnosti‘ výkonnost týkající se úrovně spotřeby, účinného využívání zdrojů, pokud jde o materiály, vodu a energetické zdroje, opětovného použití materiálů a vody a vzniku odpadů;“

„13b) ‚referenčními úrovněmi‘ orientační rozsah úrovní environmentální výkonnosti spojených s nejlepšími dostupnými technikami, které se mají použít jako referenční hodnoty v systému environmentálního řízení.“

g) bod 14) se nahrazuje tímto:

„14) ‚nově vznikající technikou‘ nová technika průmyslové činnosti, která by mohla v případě, že bude vyvinuta ke komerčním účelům, poskytovat buď vyšší obecnou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, nebo alespoň stejnou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a vyšší úspory nákladů než stávající nejlepší dostupné techniky;“

h) bod 17) se nahrazuje tímto:

„17) ‚dotčenou veřejností‘ veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodováním o udělení nebo aktualizaci povolení nebo podmínek povolení nebo které mají na tomto rozhodování zájem; pro účely této definice se nevládní organizace prosazující ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí a splňující požadavky podle vnitrostátního práva považují za organizace mající na rozhodnutí zájem;“

i) bod 23) se nahrazuje tímto:

„23) ‚drůbeží‘ drůbež ve smyslu čl. 4 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 (*);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nálezích zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1).“;

j) vkládají se nové body, které zní:

„23a) ‚prasaty‘ prasata ve smyslu článku 2 směrnice Rady 2008/120/ES (*);

23b) ‚dobyččí jednotkou‘ standardní měřicí jednotka, umožňující sdružení různých kategorií hospodářských zvířat za účelem jejich srovnávání; její výpočet se provádí pomocí koeficientů pro jednotlivé kategorie hospodářských zvířat uvedených v příloze Ia;

(*) Směrnice Rady 2008/120/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. L 47, 18.2.2009, s. 5).“;

k) doplňují se nové body, které znějí:

„48) ‚úrovněmi emisí spojenými s nově vznikajícími technikami‘ rozsah úrovní emisí dosažených za běžných provozních podmínek použitím nově vznikající techniky nebo kombinací nově vznikajících technik, jak je popsáno v závěrech o BAT, vyjádřený jako průměr za určitý časový úsek za specifikovaných referenčních podmínek;

49) ‚úrovněmi environmentální výkonnosti spojenými s nově vznikajícími technikami‘ rozsah úrovní environmentální výkonnosti dosažených za běžných provozních podmínek použitím nově vznikající techniky nebo kombinací nově vznikajících technik, jak je popsáno v závěrech o BAT;

50) ‚zajištěním dodržování povinností‘ mechanismy pro zajištění dodržování právních předpisů pomocí tří kategorií zásahů: podpora dodržování právních předpisů; monitorování dodržování právních předpisů; následná opatření a prosazování právních předpisů.“

5) V čl. 4 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy stanovit postup pro registraci zařízení, na která se vztahuje pouze kapitola V nebo kapitola VIa.“

6) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy vyvinou elektronické systémy pro udělování povolení pro zařízení a do 31. prosince 2035 zavedou postupy elektronického povolování.“

Komise zorganizuje ve věci elektronického udělování povolení výměnu informací s členskými státy a zveřejní pokyny týkající se osvědčených postupů.“

7) Články 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 7

Mimořádné události a havárie

Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES (*), přijmou členské státy v případě jakékoli mimořádné události nebo havárie, která má závažné dopady na lidské zdraví nebo životní prostředí, nezbytná opatření k zajištění toho, aby:

- a) provozovatel ihned informoval příslušný orgán;
- b) provozovatel ihned přijal opatření k omezení dopadů na lidské zdraví nebo životní prostředí a k zamezení dalších možných mimořádných událostí nebo havárií; a
- c) příslušný orgán vyžadoval od provozovatele přijetí veškerých vhodných doplňujících opatření, jež tento orgán považuje za nezbytná k omezení dopadů na lidské zdraví nebo životní prostředí a k zamezení dalších možných mimořádných událostí nebo havárií.

V případě znečištění ovlivňujícího zdroje pitné vody, včetně přeshraničních zdrojů, nebo ovlivňujícího infrastrukturu odpadních vod v případě nepřímého vypouštění, informuje příslušný orgán dotčené provozovatele zdrojů pitné vody a zpracovatele odpadních vod o opatřeních přijatých k prevenci nebo nápravě škod, které byly tímto znečištěním způsobeny na lidském zdraví a životním prostředí.

V případě jakékoli mimořádné události nebo havárie, která má závažné dopady na lidské zdraví nebo na životní prostředí v jiném členském státě, zajistí členský stát, na jehož území k uvedené havárii nebo mimořádné události došlo, aby byl neprodleně informován příslušný orgán tohoto jiného členského státu. Přeshraniční a multidisciplinární spolupráce mezi dotčenými členskými státy je zaměřena na omezení důsledků pro životní prostředí a lidské zdraví a na předcházení dalším možným mimořádným událostem nebo haváriím.

Článek 8

Nedodržení podmínek povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby byly dodržovány podmínky povolení.

Přijmou rovněž opatření k zajištění dodržování podmínek povolení s cílem podpořit, sledovat a vymáhat dodržování povinností uložených fyzickým nebo právnickým osobám podle této směrnice.

2. Pokud jsou podmínky povolení porušeny, členské státy zajistí, aby

- a) provozovatel ihned informoval příslušný orgán;
- b) provozovatel ihned přijal opatření, kterými zjedná nápravu v nejkratší možné době a
- c) příslušný orgán vyžadoval od provozovatele přijetí veškerých vhodných doplňujících opatření, jež tento orgán považuje za nezbytná ke zjednání nápravy.

3. Pokud porušení podmínek povolení představuje bezprostřední ohrožení lidského zdraví nebo nebezpečí, že dojde k bezprostřednímu závažnému nepříznivému dopadu na životní prostředí, je provozování zařízení, spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu, zařízení na spoluspalování odpadu nebo jejich příslušné části neprodleně pozastaveno, dokud není zjednána náprava podle druhého pododstavce písm. b) a c).

Pokud takové porušení ohrožuje lidské zdraví nebo životní prostředí v jiném členském státě, zajistí členský stát, na jehož území k uvedenému porušení došlo, aby byl tento jiný členský stát informován.

4. V situacích, na které se nevztahuje odstavec 3 tohoto článku, a v případě, že přetrvávající porušení podmínek povolení představuje nebezpečí pro lidské zdraví nebo má významný nepříznivý dopad na životní prostředí a pokud nebyla provedena nezbytná opatření ke zjednání nápravy identifikovaná v inspekční zprávě uvedené v čl. 23 odst. 6, může příslušný orgán pozastavit provoz daného zařízení, spalovacího zařízení, zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu nebo jejich příslušné části, dokud nebude dodržování podmínek povolení obnoveno.

5. Členské státy zajistí, aby opatření týkající se pozastavení provozu uvedené v odstavcích 3 a 4 a přijatá příslušnými orgány vůči provozovateli, který porušuje vnitrostátní předpisy přijaté na základě této směrnice, byla účinně vymáhána.

6. Pokud dojde k porušení podmínek, jež mají vliv na zdroje pitné vody, včetně přeshraničních zdrojů, nebo na infrastrukturu odpadních vod v případě nepřímého vypouštění, informuje příslušný orgán o daném porušení a opatřeních přijatých k prevenci nebo nápravě škod způsobených na lidském zdraví a životním prostředí dotčené provozovatele zdrojů pitné vody a zpracovatele odpadních vod, jakož i všechny příslušné orgány odpovědné za dodržování dotčených právních předpisů v oblasti životního prostředí.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30/04/2004, s. 56).“

8) V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky podle čl. 14 odst. 1 písm. aa) a čl. 15 odst. 4 této směrnice, jež se týkají energetické účinnosti, pokud jde o spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.“

9) V článku 11 se písmeno f) mění takto:

„f) energie je využívána účinně a podporuje se využívání a pokud možno výroba energie z obnovitelných zdrojů;“

10) V článku 11 se vkládají nové body, které znějí:

„fa) materiální zdroje a voda jsou využívány účinně, mimo jiné prostřednictvím opětovného použití;

fb) je zaveden systém environmentálního řízení stanovený v článku 14a.“

11) V čl. 12 odst. 1 se písmena b), c) a f) nahrazují tímto:

„b) surovin a pomocných materiálů, dalších látek, energie a vody používaných v zařízení nebo zařízením produkováných;

c) zdrojů emisí ze zařízení, včetně zápachů;“

„f) povahy a množství předpokládaných emisí, včetně zápachu, ze zařízení do jednotlivých složek životního prostředí, jakož i určení významných účinků těchto emisí na životní prostředí;“

12) článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Za účelem vypracování, přezkoumání a případné nezbytné aktualizace referenčních dokumentů o BAT pořádá Komise výměnu informací mezi členskými státy, dotčenými průmyslovými odvětvími, nevládními organizacemi, které podporují ochranu lidského zdraví a životního prostředí, Evropskou agenturou pro chemické látky a Komisí. Tato výměna informací má za cíl vytvořit osmiletý cyklus přezkumu referenčních dokumentů o BAT s upřednostněním t dokumentů, které skýtají největší potenciál ke zlepšení ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí. Výměna informací uvedená v prvním pododstavci netrvá déle než čtyři roky pro každý z referenčních dokumentů o BAT.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise do 1. července 2026 změní prováděcí rozhodnutí 2012/119/EU.“;

c) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž je dotčeno právo Unie v oblasti hospodářské soutěže, informace považované za důvěrné obchodní informace nebo za obchodně citlivé informace jsou sdíleny pouze s Komisí a s úředníky a jinými státními zaměstnanci zastupujícími členské státy nebo agentury Unie, kteří podepsali dohodu o důvěrnosti a mlčenlivosti. Informace, jsou-li sdíleny s ostatními zúčastněnými stranami zapojenými do výměny informací uvedené v odstavci 1, se anonymizují tak, aby neodkazovaly na konkrétního provozovatele nebo zařízení. Neanonymizované informace mohou být sdíleny pouze ve vhodných případech, kdy by anonymizace informací neumožnila účinnou výměnu informací o BAT v souvislosti s vypracováním, přezkumem a případně aktualizací referenčních dokumentů o BAT, a to se zástupci nevládních organizací podporujících ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí a se zástupci sdružení zastupujících příslušná průmyslová odvětví, pokud tito zástupci organizací a sdružení podepsali dohodu o zachování důvěrnosti a mlčenlivosti. Výměna informací považovaných za důvěrné obchodní informace nebo citlivé informace zůstává omezena výlučně na to, co je z technického hlediska nezbytné k vypracování, přezkoumání a v případě potřeby i k aktualizaci referenčních dokumentů o BAT, a tyto důvěrné obchodní informace nebo citlivé obchodní informace nesmí být použity k jiným účelům.“;

d) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise zřídí a pravidelně svolává fórum složené ze zástupců členských států, dotčených průmyslových odvětví a nevládních organizací, které podporují ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí.“;

e) v odstavci 3 druhém pododstavci se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) k pokynům pro vypracování referenčních dokumentů o BAT a zabezpečení jejich kvality včetně vhodnosti jejich obsahu a formátu.“;

f) vkládá se nový pododstavec, který zní:

„3a) Komise získá stanovisko fóra k metodě pro posouzení dodržování mezních hodnot emisí stanovených v povolení pro emise do ovzduší a vody, které je stanoveno v článku 15a. Stanovisko fóra uvedené v odstavci 3, jež se týká navrhovaného obsahu referenčního dokumentu o BAT, se předloží do šesti měsíců od závěrečné schůze technické pracovní skupiny odpovědné za příslušný referenční dokument o BAT.“;

g) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Stanovisko fóra uvedené v prvním pododstavci se předloží do šesti měsíců od závěrečné schůze technické pracovní skupiny odpovědné za příslušný referenční dokument o BAT.“;

h) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Po přijetí rozhodnutí podle odstavce 5 Komise zveřejní bez zbytečného odkladu závěry o BAT a referenční dokument o BAT.“

13) článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby v povolení byla uvedena veškerá opatření nutná ke splnění požadavků podle článků 11 a 18. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby povolení byla udělována po konzultaci se všemi příslušnými orgány, které nesou odpovědnost za soulad s právními předpisy Unie v oblasti životního prostředí včetně norem kvality životního prostředí.“;

ii) v druhém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 166/2006 a pro další znečišťující látky, s přihlédnutím k proměnlivosti dynamiky průtoku vody ve vodních recipientech.“;

iii) v druhém pododstavci se vkládají nová písmena, která zní:

„aa) mezní hodnoty environmentální výkonnosti podle čl. 15 odst. 4;

ab) vhodné požadavky zajišťující posouzení potřeby prevence nebo snížení emisí látek splňujících kritéria článku 57 nebo látek, na něž se vztahují omezení v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006;“

iv) ve druhém pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) vhodné požadavky na ochranu půdy, podzemní a povrchové vody a částí povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě, jak uvádí článek 7 směrnice (EU) 2020/2184, a opatření k monitorování odpadů, které v zařízení vznikají, a k nakládání s nimi;“

v) v druhém pododstavci se vkládají nová písmena, která zní:

„ba) vhodné požadavky stanovující charakteristiky systému environmentálního řízení podle článku 14a;

bb) vhodné požadavky na monitorování spotřeby a opětovného používání zdrojů, jako je energie, voda a suroviny;“

vi) v druhém pododstavci písmenu d) se doplňuje nový bod, který zní:

„iii) informace o pokroku při plnění cílů politiky ochrany životního prostředí uvedených v článku 14a;“

vii) v druhém pododstavci se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) vhodné požadavky na pravidelnou údržbu a na dohled nad opatřeními přijatými k zabránění emisím do půdy a povrchových a podzemních vod podle písmene b) a vhodné požadavky na pravidelné monitorování půdy a povrchových a podzemních vod v souvislosti s příslušnými nebezpečnými látkami, které se mohou na daném místě vyskytovat, a s ohledem na možnost kontaminace půdy a povrchových a podzemních vod v místě zařízení.“;

viii) v druhém pododstavci se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) podmínky pro posouzení dodržování mezních hodnot emisí a mezních hodnot environmentální výkonnosti nebo odkaz na platné požadavky stanovené jinde.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Systém environmentálního řízení

1. Členské státy vyžadují, aby provozovatel pro každé zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly připravil a zavedl systém environmentálního řízení. Systém environmentálního řízení zahrnuje prvky uvedené v odstavci 2 a musí být v souladu s příslušnými závěry o BAT, které určují aspekty, které mají být do systému environmentálního řízení zahrnuty.

2. Systém environmentálního řízení musí obsahovat minimálně tyto body:

a) cíle politiky ochrany životního prostředí za účelem neustálého zlepšování environmentální výkonnosti a bezpečnosti daného zařízení, které zahrnují opatření za účelem:

i) předcházení vzniku odpadů;

ii) optimalizace využívání zdrojů a energie a opětovného využívání vody;

iii) prevence nebo omezování používání nebezpečných látek nebo jejich emisí.

b) cíle a ukazatele výkonnosti ve vztahu k významným environmentálním aspektům, které zohledňují referenční úroveň stanovené v příslušných závěrech o BAT;

c) u zařízení, na něž se vztahuje povinnost provést energetický audit nebo zavést systém hospodaření s energií podle článku 8 směrnice 2012/27/EU, zahrnutí výsledků tohoto auditu nebo zavedení systému hospodaření s energií podle článku 8 a přílohy VI uvedené směrnice a opatření k provedení jejich doporučení;

d) soupis chemických látek obsažených v nebezpečných látkách přítomných v zařízení nebo z něj emitovaných samostatně, jako složky jiných látek nebo jako součást směsí, se zvláštním ohledem na látky splňující kritéria uvedená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006 a látky, na něž se vztahují omezení uvedená v příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006, a posouzení rizik dopadu těchto látek na lidské zdraví a životní prostředí, jakož i analýzu možností jejich nahrazení bezpečnějšími alternativami nebo omezení jejich používání nebo emisí;

e) opatření přijatá k dosažení environmentálních cílů a k zabránění rizikům pro lidské zdraví nebo životní prostředí, včetně případných nápravných a preventivních opatření;

f) plán transformace uvedený v článku 27d.

3. Míra podrobnosti systému environmentálního řízení musí být v souladu s povahou, velikostí a složitostí daného zařízení a rozsahem dopadů, které může mít vliv na životní prostředí.

Pokud prvky, které mají být zahrnuty do systému environmentálního řízení, včetně cílů, ukazatelů výkonnosti nebo opatření, již byly vypracovány na základě jiných příslušných právních předpisů Unie a jsou v souladu s tímto článkem, postačí, když v systému environmentálního řízení bude uveden odkaz na příslušné dokumenty.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné informace uvedené v systému environmentálního řízení a uvedené v odstavci 2 byly zpřístupněny na internetu, a to bezplatně a bez omezení přístupu na registrované uživatele.

Komise do 31. prosince 2025 přijme prováděcí akt, jenž stanoví, které informace jsou pro zveřejnění relevantní. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

Informace mohou být při zpřístupnění na internetu upraveny nebo, není-li to možné, vyloučeny, pokud by jejich zveřejnění mělo nepříznivý vliv na některý ze zájmů uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až h) směrnice 2003/4/ES.

Provozovatel vypracuje a zavede systém environmentálního řízení v souladu s příslušnými závěry o BAT pro dané odvětví do 1. července 2027, s výjimkou zařízení uvedených v čl. 3 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1785 (*).

Systém environmentálního řízení je předmětem pravidelného přezkumu, jehož cílem je zajistit, aby byl trvale vyhovující, přiměřený a účinný.

První audit systému environmentálního řízení proběhne do 1. července 2027, s výjimkou zařízení uvedených v čl. 3 odst. 4 směrnice (EU) 2024/1785. Audit systému environmentálního řízení provede nejméně každé 3 roky subjekt posuzování shody akreditovaný v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 nebo environmentální ověřovatel s akreditací nebo licenci ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (ES) č. 1221/2009, který ověřuje, zda jsou systém environmentálního řízení a jeho provádění v souladu s tímto článkem.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1785 ze dne 24. dubna 2024, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění) a směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů (Úř. věst. L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj>).“

15) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Mezní hodnoty emisí, mezní hodnoty environmentální výkonnosti, ekvivalentní parametry a technická opatření

1. Mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky se vztahují k bodu, kde emise zařízení opouštějí a při stanovení těchto hodnot se nepřihlíží k jakémukoli zředění před tímto místem.

V případě nepřímého vypouštění znečišťujících látek do vody může být při určování mezních hodnot emisí pro dotčené zařízení vzat v úvahu čistící efekt čistírny odpadních vod mimo dané zařízení za předpokladu, že to nepovede k vyšší úrovni znečištění životního prostředí, je zaručena rovnocenná úroveň ochrany životního prostředí jako celku a provozovatel po konzultaci s provozovatelem čistírny odpadních vod zajistí, aby nepřímé vypouštění neohrožovalo soulad s ustanoveními povolení pro čistírnu odpadních vod podle této směrnice nebo zvláštního povolení podle směrnice 91/271/EHS a aby byly splněny všechny následujících požadavky:

- a) vypuštěné znečišťující látky nebrání provozu čistírny odpadních vod nebo kapacitě zpětného získávání zdrojů z čistírny odpadních vod;
- b) vypuštěné znečišťující látky nepoškozují zdraví pracovníků obsluhy kanalizačních systémů a čistíren odpadních vod;
- c) čistírna odpadních vod je navržena a vybavena tak, aby snižovala množství vypouštěných znečišťujících látek;
- d) celkové zatížení dotčenými znečišťujícími látkami, které jsou nakonec do vody vypuštěny, se nezvýší ve srovnání se situací, kdy emise z dotčeného zařízení zůstaly v souladu s mezními hodnotami emisí stanovenými pro přímé vypouštění v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, aniž jsou dotčena přísnější opatření vyžadovaná podle článku 18.

Příslušný orgán uvede v příloze k podmínkám povolení důvody vedoucí k použití druhého pododstavce, včetně výsledku posouzení splnění požadovaných podmínek provedeného provozovatelem.

Provozovatel poskytne aktualizované posouzení v případech, kdy by se měly změnit podmínky povolení, s cílem zajistit splnění požadavků stanovených v druhém pododstavci písm. a) až d).

2. Aniž je dotčen článek 18, musí mezní hodnoty emisí, ekvivalentní parametry a technická opatření uvedená v čl. 14 odst. 1 a 2 vycházet z BAT, aniž je předepsáno použití jakékoli konkrétní metody či technologie.

3. Příslušný orgán stanoví nejprísnější dosažitelné mezní hodnoty emisí použitím BAT v zařízení, přičemž zohlední celý rozsah úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEL), aby zajistil, že za běžných provozních podmínek emise nepřekročí BAT-AEL, jak jsou stanoveny v rozhodnutích o závěrech o BAT uvedených v čl. 13 odst. 5. Mezní hodnoty emisí vycházejí z posouzení celého rozsahu BAT-AEL provedeného provozovatelem,

který analyzuje proveditelnost splnění nejpřísnějšího limitu rozsahu BAT-AEL a prokáže nejlepší celkovou výkonnost, které může toto zařízení použitím nejlepších dostupných technik dosáhnout, jak je popsáno v závěrech o BAT, s přihlédnutím k možným mezisložkovým vlivům. Mezní hodnoty emisí se stanovují jedním z těchto způsobů:

- a) stanovením mezních hodnot emisí vyjádřených za stejné období jako BAT-AEL nebo za období kratší a za totožných referenčních podmínek; nebo
- b) stanovením jiných mezních hodnot emisí, než jsou hodnoty uvedené v písmeni a), pokud jde o hodnoty, období a referenční podmínky.

Jsou-li mezní hodnoty emisí stanoveny v souladu s písmenem b), příslušný orgán nejméně jednou ročně posoudí výsledky monitorování emisí s cílem zajistit, aby emise za běžných provozních podmínek nepřekračovaly BAT-AEL.

Při stanovování příslušných mezních hodnot emisí v souladu s tímto článkem lze použít obecně závazná pravidla uvedená v článku 6.

Jsou-li přijata obecně závazná pravidla, stanoví se pro kategorie zařízení s podobnými vlastnostmi, které jsou relevantní pro určení nejnižší dosažitelné úrovně emisí, nejpřísnější mezní hodnoty emisí, jichž lze dosáhnout použitím BAT, s přihlédnutím k celému rozsahu BAT-AEL. Obecně závazná pravidla stanoví členský stát na základě informací ze závěrů o BAT, přičemž analyzuje proveditelnost splnění nejpřísnějšího limitu rozsahu BAT-AEL a prokáže nejlepší výkonnost, které mohou tyto kategorie zařízení použitím BAT dosáhnout, jak je popsáno v závěrech o BAT.

4. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, stanoví příslušný orgán pro běžné provozní podmínky závazné rozsahy environmentální výkonnosti, které nesmí být během jednoho nebo více období překročeny, jak je stanoveno v rozhodnutích o závěrech o BAT uvedených v čl. 13 odst. 5.

Kromě toho příslušný orgán:

- a) s přihlédnutím k možným mezisložkovým vlivům stanoví pro běžné provozní podmínky mezní hodnoty environmentální výkonnosti týkající se vody, které nesmí být během jednoho nebo více období překročeny a které nejsou méně přísné než závazné rozsahy uvedené v prvním pododstavci.
- b) stanoví pro běžné provozní podmínky orientační úroveň environmentální výkonnosti týkající se odpadů a jiných zdrojů než vody, které nejsou méně přísné než závazné rozsahy uvedené v prvním pododstavci.

5. Odchylně od odstavce 3, a aniž je dotčen článek 18, může příslušný orgán v konkrétních případech stanovit mezní hodnoty emisí vyšší než BAT-AEL. Takovou odchylku lze použít, pouze pokud posouzení prokáže, že by dosažení BAT-AEL, jak je popsáno v závěrech o BAT vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí, a to z důvodů:

- a) zeměpisné polohy daného zařízení nebo jeho místních environmentálních podmínek; nebo
- b) technické charakteristiky daného zařízení.

Příslušný orgán doloží v příloze k podmínkám povolení důvody vedoucí k odchylce od odstavce 3 a výsledek posouzení uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce a odůvodnění uložených podmínek.

Mezní hodnoty emisí stanovené v souladu s prvním pododstavcem však nesmějí překročit případné mezní hodnoty emisí stanovené v přílohách této směrnice.

Výjimky udělené v souladu s tímto odstavcem dodržují zásady stanovené v příloze II. Příslušný orgán zajistí, aby provozovatel poskytl posouzení dopadu výjimky na koncentraci dotčených znečišťujících látek v přijímajícím prostředí, a v každém případě zajistí, aby nedošlo k závažnému znečištění a aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku. Výjimky nebudou uděleny v případě, že by mohly ohrozit soulad s normami kvality životního prostředí uvedenými v článku 18.

Příslušný orgán znovu posoudí, zda jsou výjimky udělené v souladu s tímto odstavcem odůvodněné, každé čtyři roky nebo v rámci každého přezkoumání podmínek povolení podle článku 21, pokud je toto přezkoumání provedeno dříve než čtyři roky po udělení této výjimky.

Komise přijme prováděcí akt s cílem stanovit standardizovanou metodiku pro posuzování nepřiměřenosti mezi náklady na provádění závěrů o BAT a potenciálními přínosy pro životní prostředí uvedenými v prvním pododstavci. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

6. Odchylně od odstavce 4 může příslušný orgán v konkrétních případech stanovit méně přísná závazná rozmezí pro environmentální výkonnost nebo méně přísné mezní hodnoty environmentální výkonnosti. Takovou odchylku lze použít, pouze pokud posouzení prokáže, že dosažení úrovně výkonnosti spojených s nejlepšími dostupnými technikami popsány v závěrech o BAT povede k významným negativním dopadům na životní prostředí, včetně mezisložkových vlivů, nebo k významnému ekonomickému dopadu, a to z důvodů:

- a) zeměpisné polohy daného zařízení nebo jeho místních environmentálních podmínek; nebo
- b) technické charakteristiky daného zařízení.

Příslušný orgán doloží v příloze k podmínkám povolení důvody vedoucí k odchylce od odstavce 4, výsledek posouzení uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce a odůvodnění uložených podmínek.

Příslušný orgán zajistí, aby provoz za méně přísných závazných rozmezí pro environmentální výkonnost a méně přísných mezních hodnot environmentální výkonnosti neměl závažný dopad na životní prostředí, včetně vyčerpání vodních zdrojů, a aby dosáhl vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví standardizovanou metodiku pro provádění posouzení uvedeného v prvním pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

7. Odchylně od odstavců 3 a 4 a za předpokladu, že nedošlo k závažnému znečištění a že byla vyčerpána veškerá opatření vedoucí ke snížení nečištění, může příslušný orgán stanovit méně přísné mezní hodnoty emisí nebo mezní hodnoty environmentální výkonnosti v případě krize způsobené mimořádnými okolnostmi, které provozovatel a členské státy nemohou ovlivnit a které vedou k vážnému narušení nebo nedostatku:

- a) dodávek energie za předpokladu, že existuje převažující veřejný zájem na zabezpečení dodávek energie;
- b) zdrojů, materiálů nebo vybavení nezbytných k tomu, aby provozovatel mohl vykonávat činnosti ve veřejném zájmu v souladu s příslušnými mezními hodnotami emisí nebo mezními hodnotami environmentální výkonnosti, nebo
- c) základních zdrojů, materiálů nebo vybavení, pokud produkce kompenzuje tento nedostatek nebo narušení z důvodů veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu.

Odchylka nesmí být udělena na dobu delší než tři měsíce. Pokud důvody pro udělení odchylky trvají, může být odchylka prodloužena nejvýše o tři měsíce.

Jakmile dojde k obnovení podmínek pro dodávky, nebo jakmile je k dispozici jiná alternativa dodávek energií, zdrojů, materiálů nebo vybavení, zajistí členský stát, aby rozhodnutí stanovit méně přísné mezní hodnoty emisí a mezní hodnoty environmentální výkonnosti pozbylo účinku a aby zařízení splňovalo podmínky povolení stanovené v souladu s odstavci 3 a 4.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby emise vyplývající z odchylky uvedené v prvním pododstavci byly monitorovány.

Příslušný orgán zveřejní informace o odchylce a uložené podmínky v souladu s čl. 24 odst. 2.

Komise může v případě potřeby prostřednictvím pokynů posoudit a dále objasnit kritéria, která je třeba při uplatňování tohoto odstavce zohlednit.

Členské státy oznámí Komisi každou odchylku udělenou podle tohoto odstavce, včetně důvodů pro udělení odchylky a uložených podmínek.

Komise posoudí, zda je udělená odchylka odůvodněná, přičemž náležitě zohlední kritéria stanovená v tomto odstavci. Pokud Komise vznese námitky do dvou měsíců od oznámení členského státu, členské státy tuto odchylku neprodleně náležitě přezkoumají.“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Posouzení souladu

1. Pro účely posouzení dodržování mezních hodnot emisí za běžných provozních podmínek v souladu s čl. 14 odst. 1 písm. h) nesmí korekce měření provedená za účelem stanovení platných průměrných hodnot emisí překročit nejistotu měření dané metody měření.

2. Komise do 1. září 2026 přijme prováděcí akt, kterým se stanoví metoda pro posuzování dodržování mezních hodnot emisí stanovených v povolení za běžných provozních podmínek, pokud jde o emise do ovzduší a vody. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

Metoda uvedená v prvním pododstavci se zabývá přinejmenším stanovením platných průměrných hodnot emisí a stanoví, jak má být při posuzování souladu zohledněna nejistota měření a četnost překračování mezních hodnot emisí.

3. Pokud zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly spadá rovněž do oblasti působnosti kapitoly III nebo IV a bylo prokázáno dodržování mezních hodnot emisí stanovených v souladu s touto kapitolou podle odstavce 1 tohoto článku, má se za to, že dané zařízení splňuje rovněž mezní hodnoty emisí stanovené v souladu s kapitolou III nebo IV pro dotčené znečišťující látky za běžných provozních podmínek.“

17) V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Četnost pravidelného monitorování uvedeného v čl. 14 odst. 1 písm. e) stanoví příslušný orgán v povolení pro každé jednotlivé zařízení nebo v obecně závazných pravidlech.

Aniž je dotčen první pododstavec, provádí se pravidelné monitorování, jak případně stanoví závěry o BAT, a nejméně jednou za čtyři roky v případě podzemních vod a jednou za 9 let v případě půdy, není-li toto monitorování založeno na systematickém hodnocení rizika kontaminace.“

18) V článku 16 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Kontrola kvality laboratoří provádějících monitorování je založena na normách CEN nebo, nejsou-li normy CEN k dispozici, normách ISO nebo vnitrostátních či mezinárodních normách, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.“

19) V článku 16 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pokud posouzení uvedené v čl. 15 odst. 5 prokáže, že odchylka bude mít kvantifikovatelný nebo měřitelný účinek na životní prostředí, členské státy zajistí, aby koncentrace dotčených znečišťujících látek byla v přijímajícím prostředí monitorována. Pro účely monitorování uvedeného v tomto odstavci se případně použijí metody monitorování a měření pro každou dotčenou znečišťující látku, které jsou uvedeny v jiných příslušných právních předpisech Unie.“

20) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Normy kvality životního prostředí

Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje dodržení přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepších dostupných technik, uvedou se v povolení dodatečná opatření s cílem snížit konkrétní příspěvek daného zařízení ke znečištění, k němuž v příslušné oblasti dochází, aniž jsou dotčena jiná opatření, která mohou být přijata s cílem zajistit dodržování norem kvality životního prostředí.

Pokud jsou v povolení uvedeny přísnější podmínky v souladu s prvním odstavcem, posoudí příslušný orgán dopad přísnějších podmínek na koncentraci dotčených znečišťujících látek v přijímajícím prostředí.

Pokud má množství znečišťujících látek vypouštěných zařízením kvantifikovatelný nebo měřitelný účinek na životní prostředí, členské státy zajistí, aby koncentrace dotčených znečišťujících látek v přijímajícím prostředí byla monitorována. Výsledky tohoto monitorování jsou předány příslušnému orgánu.

Pokud je monitorování a měření dotčených znečišťujících látek stanoveno v jiných příslušných právních předpisech Unie, použijí se tyto metody, případně včetně metod založených na účinku, pro účely monitorování uvedeného ve třetím odstavci.“

21) V článku 20 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby provozovatel uvědomil příslušný orgán o jakýchkoli plánovaných změnách povahy, funkce či rozsahu zařízení, jež by mohly mít následky pro životní prostředí, a to včas a v každém případě před provedením takovéto změny či změny rozsahu. V případě potřeby provede příslušný orgán aktualizaci povolení. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušný orgán včas reagoval na informace poskytnuté provozovatelem.“

22) V čl. 21 odst. 3 prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) všechny podmínky povolení pro dotčené zařízení byly přezkoumány a v případě nutnosti aktualizovány s cílem zajistit soulad s touto směrnicí, zejména s čl. 15 odst. 3, 4 a 5 tam, kde jsou použitelné;“

23) V čl. 21 odst. 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) je nezbytné dodržovat normu kvality životního prostředí v souladu s článkem 18, a to i v případě, že se jedná o novou nebo revidovanou normu kvality, nebo pokud stav přijímajícího prostředí vyžaduje revizi povolení, aby bylo dosaženo souladu s plány a programy stanovenými podle právních předpisů Unie.“

24) V čl. 21 odst. 5 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) v případě žádosti provozovatele o prodloužení doby provozu zařízení provádějícího činnost uvedenou v příloze I bodě 5.4.“

25) V čl. 23 odst. 4 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise přijme a případně pravidelně aktualizuje pokyny týkající se kritérií pro posouzení rizik v oblasti životního prostředí.“

26) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) aktualizaci povolení nebo podmínek povolení pro zařízení v souladu s čl. 21 odst. 5;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) aktualizaci povolení v souladu s čl. 21 odst. 3 nebo čl. 21 odst. 4.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„2. Po přijetí rozhodnutí o udělení nebo přezkoumání či aktualizaci povolení příslušný orgán zpřístupní veřejnosti, a to i automaticky prostřednictvím internetu, na webových stránkách, které lze snadno nalézt, bezplatně a bez omezení přístupu na registrované uživatele, v souvislosti s písmeny a), b) a f), tyto informace:“;

ii) písmena a) a c) se nahrazují tímto:

„a) obsah rozhodnutí, včetně kopie povolení a případných následných aktualizací, a to v příslušných případech včetně konsolidovaných podmínek povolení;“

„c) výsledky konzultací konaných před přijetím rozhodnutí včetně konzultací konaných v souladu s článkem 26, a vysvětlení, jakým způsobem byly tyto výsledky v daném rozhodnutí zohledněny;“

iii) písmena e) a f) se nahrazují tímto:

„e) způsob stanovení podmínek povolení uvedených v článku 14 včetně mezních hodnot emisí, úrovní environmentální výkonnosti a mezních hodnot environmentální výkonnosti v souvislosti s nejlepšími dostupnými technikami, úrovní emisí a úrovní environmentální výkonnosti přiřazených k nejlepším dostupným technikám;

f) je-li udělena výjimka podle čl. 15, konkrétní důvody pro tuto výjimku vycházející z kritérií uvedených v daném odstavci a stanovené podmínky.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán rovněž zpřístupní veřejnosti, a to i automaticky prostřednictvím internetu, na webových stránkách, které lze snadno nalézt, bezplatně a bez omezení přístupu na registrované uživatele, následující informace:

a) příslušné informace o opatřeních přijatých provozovatelem při úplném ukončení činností v souladu s článkem 22;

b) výsledky monitorování emisí vyžadovaného podmínkami vydání povolení, které má příslušný orgán k dispozici;

c) výsledky monitorování uvedeného v čl. 16 odst. 4 a v čl. 18.“

27) V čl. 25 odst. 1 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Postavení v přezkumném řízení nesmí být podmíněna úlohou, kterou člen dotčené veřejnosti sehrál ve fázi účasti na rozhodovacím procesu podle této směrnice.

Přezkum musí být čestný, spravedlivý a včasný, neměl by vyžadovat vysoké náklady a musí zajistit přiměřenou a účinnou nápravu, případně včetně předběžných opatření.“

28) V článku 26 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Je-li si členský stát vědom, že provoz určitého zařízení by mohl mít závažný nepříznivý vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud o to členský stát, který by mohl být významně zasažen, požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 4 nebo čl. 20 odst. 2, tomuto druhému členskému státu veškeré informace, které musí sdělit nebo zpřístupnit podle přílohy IV, ve stejnou dobu, kdy je zpřístupní veřejnosti. Na

základě těchto informací se mezi oběma členskými státy uskuteční konzultace, přičemž je zajištěno, aby připomínky členského státu, který může být významně zasažen, byly předloženy dříve, než příslušný orgán členského státu, na jehož území byla žádost o povolení podána, rozhodne. Pokud členský stát, který by mohl být významně zasažen, nepředloží ve lhůtě pro konzultaci s dotčenou veřejností žádné připomínky, pokračuje příslušný orgán v povolovacím řízení.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 byla žádost o povolení rovněž zpřístupněna k připomínkám veřejnosti členského státu, který může být významně zasažen, a aby zůstala k dispozici po stejnou dobu, po kterou byla k dispozici v členském státě, v němž byla žádost podána.“

29) Za článek 26 se vkládá toto záhlaví:

„KAPITOLA IIA

UMOŽNĚNÍ A PODPORA INOVACÍ“

30) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Nově vznikající techniky

Členské státy tam, kde je to vhodné, podporují vývoj a uplatňování nově vznikajících technik, zejména v případě nově vznikajících technik, které jsou uvedeny v závěrech o BAT, v referenčních dokumentech o BAT nebo ve zjištěních inovačního centra pro průmyslovou transformaci a emise podle článku 27a.“

31) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 27a

Inovační centrum pro průmyslovou transformaci a emise

1. Komise zřídí a provozuje inovační centrum pro průmyslovou transformaci a emise (dále jen ‚centrum‘ nebo ‚INCITE‘).

2. Toto centrum shromažďuje a analyzuje informace o inovativních technikách včetně nově vznikajících a transformačních technik, které přispívají mimo jiné k minimalizaci znečištění, dekarbonizaci, účinnému využívání zdrojů, oběhovému hospodářství využívajícímu méně chemických látek nebo bezpečnější chemické látky, vztahujících se k činnostem spadajícím do oblasti působnosti této směrnice, a charakterizuje úroveň jejich rozvoje a jejich environmentální výkonnost. Komise zohledňuje zjištění tohoto centra při přípravě pracovního programu pro výměnu informací podle čl. 13 odst. 3 písm. b) a při vypracovávání, přezkoumávání a aktualizaci referenčních dokumentů o BAT uvedených v čl. 13 odst. 1.

3. Tomuto centru jsou nápomocni:

- a) zástupci členských států;
- b) příslušné veřejné instituce;
- c) příslušné výzkumné ústavy;
- d) výzkumné a technologické organizace;
- e) zástupci dotčených průmyslových odvětví a zemědělců;
- f) poskytovatelé technologií;
- g) nevládní organizace podporující ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí;
- h) Komise.

4. Centrum zveřejňuje svá zjištění s výhradou omezení stanovených v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2003/4/ES.

Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví podrobná opatření nezbytná pro zřízení a fungování tohoto centra. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

Článek 27b

Zkoušení nově vznikajících technik

Aniž je dotčen článek 18, může příslušný orgán za účelem zkoušení nově vznikajících technik udělit dočasnou výjimku z požadavků uvedených v čl. 15 odst. 2, 3 a 4 a ze zásad uvedených v čl. 11 písm. a) a b) v celkové délce nepřesahující 30 měsíců za předpokladu, že po uplynutí doby uvedené v povolení je buď zkoušení techniky zastaveno, nebo daná činnost dosáhne alespoň BAT-AEL.

Článek 27c

Úrovně emisí a orientační hodnoty environmentální výkonnosti spojené s nově vznikajícími technikami

Odchylně od čl. 21 odst. 3 může příslušný orgán stanovit:

- a) mezní hodnoty emisí, které zajišťují, že do 6 let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT v souladu s čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti určitého zařízení nepřekročí emise za běžných provozních podmínek úrovně emisí spojené s nově vznikajícími technikami, jak jsou stanoveny v rozhodnutích o závěrech o BAT;
- b) orientační hodnoty environmentální výkonnosti v souladu s rozhodnutími o závěrech o BAT.

Článek 27d

Transformace směrem k čistému, oběhovému a klimaticky neutrálnímu průmyslu

1. Členské státy vyžadují, aby provozovatelé do 30. června 2030 zahrnuli do svých systémů environmentálního řízení orientační plán transformace zahrnující jejich činnosti uvedené v bodech 1, 2, 3, 4, v bodě 6.1 písm. a) a v bodě 6.1 písm. b) přílohy I. Plán transformace obsahuje informace o tom, jak provozovatel transformuje zařízení v období 2030–2050, aby přispěl ke vzniku udržitelného, čistého, oběhového a klimaticky neutrálního hospodářství účinně využívajícího zdroje do roku 2050, včetně případné významné průmyslové transformace, jak je uvedeno v článku 27e.

Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby organizace provádějící audit uvedená v čl. 14a odst. 4 šestém pododstavci nejpozději do jednoho roku po uplynutí lhůty stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce posoudila soulad plánů transformace uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 5 tohoto článku.

2. Členské státy vyžadují, aby provozovatel v rámci přezkumu podmínek povolení podle čl. 21 odst. 3 po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT po 1. lednu 2030 zahrnul do svého systému environmentálního řízení plán transformace pro každé zařízení provádějící jakoukoli činnost uvedenou v příloze I, která není uvedena v odstavci 1 tohoto článku. Plán transformace obsahuje informace o tom, jak provozovatel změní zařízení v období 2030–2050, aby přispělo ke vzniku udržitelného, čistého, oběhového a klimaticky neutrálního hospodářství do roku 2050, v souladu s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 5 tohoto článku.

Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby organizace provádějící audit uvedená v čl. 14a odst. 4 šestém pododstavci nejpozději do jednoho roku od dokončení přezkumu uvedeného v čl. 21 odst. 3 posoudila soulad plánů transformace uvedených v prvním pododstavci s požadavky stanovenými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 5 tohoto článku.

3. Pokud jsou dvě nebo více zařízení pod kontrolou téhož provozovatele nebo pokud jsou tato zařízení pod kontrolou různých provozovatelů, kteří jsou součástí téže společnosti, mohou být tato zařízení v témže členském státě zahrnuta do jednoho plánu transformace.

Pokud již byly určité prvky plánů transformace vypracovány v souladu s ostatními právními předpisy Unie a jsou v souladu s tímto článkem, lze v plánu transformace odkázat na příslušné dokumenty.

4. Provozovatel zveřejní svůj plán transformace, aktualizace plánu transformace i výsledky posouzení podle odstavců 1 a 2 jako součást zveřejnění relevantních informací uvedených v systému environmentálního řízení podle čl. 14a odst. 4.

5. Komise do 30. června 2026 přijme akt v přenesené pravomoci za účelem doplnění této směrnice upřesněním obsahu plánů transformace na základě informací požadovaných podle odstavců 1, 2 a 3.

Komise do 31. prosince 2034 přezkoumá a případně reviduje akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci.

Článek 27e

Významná průmyslová transformace

1. Aniž je dotčen článek 18, v případě významné průmyslové transformace zařízení stanovené v příslušném plánu transformace vztahujícím se na dané zařízení může příslušný orgán prodloužit lhůtu, během níž má zařízení splnit aktualizované podmínky povolení uvedené v čl. 21 odst. 3, na nejvýše 8 let, pokud:

- a) povolení pro zařízení obsahuje popis významné průmyslové transformace, úrovní emisí a účinného využívání zdrojů, jichž bude dosaženo, a harmonogram a milníky provádění;
- b) provozovatel každoročně předkládá příslušnému orgánu zprávu o pokroku v souvislosti s prováděním významné průmyslové transformace; a
- c) během období poskytnutého na transformaci zařízení příslušný orgán zajistí, aby nedošlo k závažnému znečištění a aby bylo celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

Členské státy informují Komisi nejméně jednou ročně o výjimkách, které byly uděleny, a to v rámci jejich podávání zpráv Komisi podle článku 72.

2. Aniž jsou dotčeny články 18 a 22, v případě významné průmyslové transformace, která spočívá v uzavření zařízení a jeho nahrazení novým zařízením stanoveným v příslušném plánu transformace vztahujícím se na dané zařízení a která má být dokončena do osmi let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT v souladu s čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti stávajícího zařízení, může příslušný orgán upustit od povinnosti aktualizovat povolení v souladu s čl. 21 odst. 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) povolení pro stávající zařízení obsahuje popis plánu uzavření a související harmonogram a milníky;
- b) provozovatel každoročně podává příslušnému orgánu zprávu o pokroku v souvislosti s plánem uzavření stávajícího zařízení a s jeho nahrazením novým zařízením;
- c) během období předcházejícího uzavření zařízení příslušný orgán zajistí, aby nedošlo k závažnému znečištění a aby bylo celkově dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

Členské státy v rámci podávání zpráv podle článku 72 informují Komisi alespoň jednou ročně o udělených výjimkách.“

32) V článku 30 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Příslušný orgán může na dobu nejvýše šesti měsíců udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý podle odstavců 2 a 3 u takového spalovacího zařízení, které dosud běžně používá palivo s nízkým obsahem síry, pokud provozovatel nemůže uvedené mezní hodnoty plnit z důvodu přerušení dodávky paliva s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva.

Členské státy neprodleně informují Komisi o každé výjimce udělené podle prvního pododstavce, včetně důvodů pro udělení odchylky a uložených podmínek.“

33) V čl. 30 odst. 6 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy informují Komisi o každé odchylce udělené podle tohoto pododstavce, včetně důvodů pro tuto výjimku a uložených podmínek.“

34) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 34a

Spalovací zařízení, která jsou součástí malé izolované soustavy

1. Členské státy mohou do 31. prosince 2029 vyjmout spalovací zařízení, která jsou ke dni 4. srpna 2024 součástí malé izolované soustavy, z dodržování mezních hodnot emisí uvedených v čl. 30 odst. 2 a v čl. 15 odst. 3 pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky nebo případně stupně odsíření uvedeného v článku 31. Mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky stanovené v povolení pro taková spalovací zařízení v souladu s požadavky směrnic 2001/80/ES a 2008/1/ES je třeba přinejmenším zachovat.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby emise byly monitorovány a aby nedocházelo k významnému znečišťování. Členské státy mohou vyjmout zařízení z mezních hodnot emisí pouze tehdy, pokud byla vyčerpána všechna opatření vedoucí ke snížení znečištění. Výjimka nesmí být udělena na delší než nezbytně nutnou dobu.

2. Od 1. ledna 2030 musí dotčená spalovací zařízení splňovat mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky stanovené v příloze V části 2, jakož i mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky uvedené v čl. 15 odst. 3.

3. Členské státy, které udělí výjimky v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, provedou plán k zajištění souladu pro spalovací zařízení, která takové výjimky využívají. Plán k zajištění souladu obsahuje informace o opatřeních k zajištění souladu dotčených zařízení s mezními hodnotami emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky stanovenými v příloze V části 2, jakož i mezními hodnotami emisí pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky uvedenými v čl. 15 odst. 3 do 31. prosince 2029. Plán k zajištění souladu rovněž obsahuje informace o opatřeních k minimalizaci rozsahu a doby trvání emisí znečišťujících látek během období, na které se plán vztahuje, a informace o opatřeních k řízení poptávky a možnostech přechodu na čistší paliva nebo čistší alternativy, jako je zavádění obnovitelných zdrojů energie a propojení s pevninskými sítěmi.

4. Členské státy předloží Komisi svůj plán k zajištění souladu nejpozději do 5. února 2025. Komise plány posoudí, a pokud nevznese připomínky do dvanácti měsíců od jeho obdržení, považuje dotčený členský stát svůj plán za přijatý. Vznese-li Komise námitky s odůvodněním, že plán nezaručuje soulad dotčených zařízení do 31. prosince 2029 nebo neminimalizuje rozsah a dobu trvání emisí znečišťujících látek během období, na které se plán vztahuje, dotčený členský stát předloží Komisi do šesti měsíců od oznámení jejích námitek revidovaný plán. Pokud jde o hodnocení revidované verze plánu, již členský stát předloží Komisi, činí lhůta uvedená v druhé větě šest měsíců.

5. Členské státy podají Komisi zprávu o pokroku dosaženém v souvislosti s opatřeními popsány v plánu k zajištění souladu nejpozději do 5. února 2026 a na konci každého následujícího kalendářního roku. Členské státy informují Komisi o všech následných změnách plánu k zajištění souladu. Pokud jde o hodnocení revidované verze plánu, již členský stát předloží Komisi, činí lhůta uvedená v odstavci 4 druhé větě šest měsíců.

6. Členský stát zveřejní informace o výjimce a uložené podmínky v souladu s čl. 24 odst. 2.“

35) V čl. 42 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato kapitola se nepoužije na zařízení provádějící zplyňování nebo pyrolýzu, jsou-li plyny nebo kapaliny, které jsou výsledkem takového tepelného zpracování odpadu, před spálením zpracovány do té míry, že:

- a) spalování způsobuje méně emisí než spalování nejméně znečišťujících paliv dostupných na trhu, která by mohla být v daném zařízení spalována;
- b) v případě emisí jiných než oxidů dusíku, oxidů síry a tuhých znečišťujících látek nezpůsobuje spalování více emisí než v případě emisí ze spalování nebo spoluspalování odpadu.“

36) V článku 48 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby se monitorování emisí uskutečňovalo v souladu s částmi 6 a 7 přílohy VI.

Emise vypouštěné do ovzduší ze zařízení na spalování a spoluspalování odpadu musí být rovněž monitorovány za jiných než běžných provozních podmínek. Emise během uvádění zařízení do provozu a ukončování provozu, kdy se nespaluje žádný odpad, včetně emisí PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem, se odhadnou na základě měření prováděných v pravidelných intervalech, například každé tři roky, během plánovaného uvádění do provozu nebo ukončování provozu. Emisím PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem je třeba co nejvíce předcházet nebo je minimalizovat.“

37) V článku 63 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud se na stávajícím zařízení provádí podstatná změna nebo pokud se toto zařízení v důsledku podstatné změny poprvé dostane do oblasti působnosti této směrnice, považuje se ta část zařízení, která prošla podstatnou změnou, za nové zařízení.“

38) V článku 70 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Monitorování se uskutečňuje v souladu s normami CEN, nebo nejsou-li normy CEN k dispozici, podle norem ISO nebo jiných vnitrostátních či mezinárodních norem, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality.“

39) Za článek 70 se vkládá toto záhlaví:

„KAPITOLA VIA

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO CHOV DRŮBEŽE A PRASAT“

40) Za nadpis „KAPITOLA IVA“ se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 70a

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na činnosti uvedené v příloze Ia, které dosahují kapacitních prahových hodnot uvedených v této příloze.

Článek 70b

Agregační pravidlo

1. Nacházejí-li se dvě nebo více zařízení zabývající se chovem hospodářských zvířat blízko sebe a mají-li stejného provozovatele, případně jsou-li taková zařízení pod kontrolou provozovatelů, kteří jsou v hospodářském nebo právním vztahu, přijmou členské státy opatření k zajištění toho, aby mohl příslušný orgán považovat tato zařízení pro účely výpočtu kapacitní prahové hodnoty uvedené v článku 70a za jeden celek.

Členské státy zajistí, aby pravidlo uvedené v prvním pododstavci nebylo používáno k obcházení povinností stanovených v této směrnici.

2. Do 5. srpna 2028 Komise po konzultaci s členskými státy zveřejní pokyny týkající se kritérií, podle kterých lze různá zařízení považovat za jeden celek podle odstavce 1.

Článek 70c

Povolení a registrace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že žádné zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly není provozováno bez povolení nebo bez registrace a že provoz všech zařízení v působnosti této kapitoly je v souladu s jednotnými podmínkami pro provozní pravidla podle článku 70i.

Členské státy mohou pro registraci zařízení použít jakýkoli podobný již existující postup, aby se zabránilo vytváření administrativní zátěže.

Členské státy mohou uplatnit povolovací řízení na intenzivní chov drůbeže a prasat:

- a) s prostorem pro více než 40 000 kusů drůbeže;
- b) s prostorem pro více než 2 000 prasat na porážku nad 30 kg; nebo
- c) s prostorem pro více než 750 prasnic.

Členské státy mohou zahrnout požadavky na určité kategorie zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly do obecně závazných pravidel uvedených v článku 6.

Členské státy stanoví postup pro registraci nebo udělování povolení pro zařízení, která spadají do oblasti působnosti této kapitoly. Tyto postupy zahrnují přinejmenším informace uvedené v odstavci 2.

2. Registrace nebo žádosti o povolení musí obsahovat alespoň popis následujících prvků:

- a) zařízení a jeho činnosti;
- b) druhu zvířete;
- c) intenzity chovu v DJ na hektar vypočtené v souladu s přílohou Ia, v případě potřeby;
- d) kapacity zařízení;
- e) zdrojů emisí ze zařízení;
- f) povahy a množství předpokládaných emisí ze zařízení do jednotlivých složek životního prostředí.

3. Žádosti musí též obsahovat netechnické shrnutí informací uvedených v odstavci 2.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby provozovatel neprodleně uvědomil příslušný orgán o jakýchkoli plánovaných podstatných změnách zařízení spadajících do působnosti této kapitoly, jež by mohly mít následky pro životní prostředí. Příslušný orgán v případě potřeby provede přezkum a aktualizaci povolení nebo požádá provozovatele, aby podal žádost o povolení nebo provedl novou registraci.

5. Komise posoudí dopady uplatňování provozních pravidel stanovených v článku 70i a do jedenácti let ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 70i odst. 2 v platnost podá Evropskému parlamentu a Radě o výsledcích tohoto posouzení zprávu.

Článek 70d

Povinnosti provozovatele

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel prováděl monitorování emisí a souvisejících úrovní environmentální výkonnosti v souladu s jednotnými podmínkami pro provozní pravidla uvedenými v článku 70i.

Údaje, které jsou předmětem monitorování, se získávají pomocí metod měření, nebo, není-li to proveditelné, pomocí metod výpočtu, např. za použití emisních faktorů. Metody použité pro získání údajů, které jsou předmětem monitorování, jsou popsány v provozních pravidlech.

Provozovatel vede záznamy o všech výsledcích monitorování a zpracovává je po dobu nejméně 5 let tak, aby bylo možné ověřit dodržování mezních hodnot emisí a mezních hodnot environmentální výkonnosti stanovených v provozních pravidlech.

2. V případě nedodržení mezních hodnot emisí a mezních hodnot environmentální výkonnosti stanovených v jednotných podmínkách pro provozní pravidla uvedených v článku 70i členské státy vyžadují, aby provozovatel přijal opatření nezbytná k zjednání nápravy v nejkratší možné době.

3. Provozovatel zajistí, aby veškeré hospodaření se statkovými hnojivy, včetně rozmetávání odpadu, vedlejších produktů živočišného původu nebo jiných zbytků vznikajících v daném zařízení probíhalo v souladu s nejlepšími dostupnými technikami uvedenými v provozních pravidlech a v dalších příslušných právních předpisech Unie, a aby nezpůsobovalo významné znečištění životního prostředí.

Článek 70e

Monitorování

1. Členské státy zajistí, aby bylo prováděno vhodné monitorování v souladu s jednotnými podmínkami pro provozní pravidla uvedenými v článku 70i.

2. Veškeré výsledky monitorování musí být zaznamenávány, zpracovávány a předkládány tak, aby příslušný orgán mohl ověřit splnění provozních podmínek, mezních hodnot emisí a mezních hodnot environmentální výkonnosti obsažených v obecných závazných pravidlech uvedených v článku 6 nebo v povolení.

3. Provozovatel poskytne příslušnému orgánu na jeho žádost bez prodlení údaje a informace uvedené v odstavci 2. Příslušný orgán může takovou žádost podat za účelem ověření souladu jednotnými podmínkami pro provozní pravidla. Příslušný orgán tuto žádost předloží, pokud žadatel z řad veřejnosti požádá o přístup k údajům nebo informacím uvedeným v odstavci 2.

Článek 70f

Nedodržení podmínek povolení

1. Členské státy zajistí, aby hodnoty emisí a úrovně environmentální výkonnosti byly monitorovány v souladu s jednotnými podmínkami pro provozní pravidla uvedenými v článku 70i a aby nepřekračovaly mezní hodnoty emisí a mezní hodnoty environmentální výkonnosti stanovené v uvedeném článku.

2. Členské státy zavedou účinný systém kontroly dodržování podmínek založený buď na inspekcích v oblasti životního prostředí, nebo na jiných opatřeních, s cílem ověřit dodržování požadavků stanovených v této kapitole.

3. V případě nedodržení požadavků stanovených v této kapitole zajistí členské státy, aby příslušný orgán kromě opatření přijatých provozovatelem podle článku 70d vyžadoval od provozovatele přijetí veškerých opatření nezbytných k bezodkladnému zjednání nápravy.

Pokud nedodržení požadavků způsobuje významné zhoršení místních podmínek ovzduší, vody nebo půdy, nebo pokud představuje nebo hrozí, že bude představovat významné nebezpečí pro lidské zdraví, pozastaví příslušný orgán provoz zařízení, dokud nebude zjednána náprava.

Článek 70g**Informování a účast veřejnosti**

1. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostávala včasnou a účinnou možnost účasti na řízení o
 - a) vypracování obecně závazných pravidel uvedených v článku 6 týkajících se povolení pro zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly;
 - b) udělení povolení pro nové zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly;
 - c) udělení aktualizovaného povolení v souladu s čl. 70c odst. 4 pro jakoukoli podstatnou změnu stávajícího zařízení spadajícího do oblasti působnosti této kapitoly nebo
 - d) registraci v případě, že nejsou přijata obecně závazná pravidla a členské státy povolují, aby zařízení bylo pouze registrováno.
2. Příslušný orgán zpřístupní veřejnosti, a to i automaticky prostřednictvím internetu, bezplatně a bez omezení přístupu na registrované uživatele, následující dokumenty a informace:
 - a) povolení nebo registraci;
 - b) výsledky konzultací konaných v souladu s odstavcem 1;
 - c) obecně závazná pravidla uvedená v článku 6, která se vztahují na zařízení spadající do oblasti působnosti této kapitoly, a
 - d) zprávy o inspekcích zařízení spadajících do oblasti působnosti této kapitoly.

Článek 70h**Přístup k právní ochraně**

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušným vnitrostátním právním řádem měly osoby z řad dotčené veřejnosti možnost dosáhnout přezkumu soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným ze zákona, a mohly tak napadat hmotněprávní nebo procesněprávní zákonost jakýchkoli rozhodnutí, jednání nebo opomenutí podléhajících této kapitole, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) mají dostatečný zájem;
 - b) namítají porušení práva v případech, kdy to správní právo procesní členského státu požaduje jako předběžnou podmínku.

Aktivní legitimace v přezkumném řízení není podmíněna úlohou, kterou člen dotčené veřejnosti sehrál ve fázi účasti na rozhodovacím procesu podle této směrnice.

Přezkum musí být spravedlivý, nestranný, včasný, nesmí být nepřiměřeně nákladný a musí poskytovat přiměřené a účinné mechanismy nápravy, případně včetně předběžných opatření.

2. Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, jednání nebo opomenutí napadena.

Článek 70i**Jednotné podmínky pro provozní pravidla**

1. Komise před stanovením jednotných podmínek pro provozní pravidla v souladu s odstavcem 2 uspořádá výměnu informací mezi členskými státy, dotčenými odvětvími, nevládními organizacemi, které podporují ochranu životního prostředí, a Komisí. Tato výměna informací se týká zejména:

- a) úrovní emisí a environmentální výkonnosti zařízení a technik a dalších opatření v souladu s přílohou III;

- b) používaných technik, souvisejícího monitorování, mezisložkových vlivů, ekonomické a technické proveditelnosti a rozvoje v těchto oblastech;
- c) nejlepších dostupných technik určených po posouzení otázek uvedených v písmenech a) a b);
- d) nově vznikajících technik.

2. Komise do 1. září 2026 přijme prováděcí akt, kterým stanoví jednotné podmínky pro provozní pravidla pro každou z činností uvedených v příloze Ia.

Tyto jednotné podmínky pro provozní pravidla musí být v souladu s používáním nejlepších dostupných technik pro činnosti uvedené v příloze Ia a zohledňovat povahu, typ, velikost a intenzitu chovu těchto zařízení, velikost stád jednotlivých druhů zvířat ve smíšených zemědělských podnicích a specifika systémů chovu na pastvinách, kdy jsou zvířata chována ve vnitřních zařízeních pouze sezónně. Obsahují rovněž orientační informace o nově vznikajících technikách, jsou-li k dispozici.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 75 odst. 2.

3. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepších dostupných technik nebo aby byl informován o tomto vývoji i o zveřejnění všech nových či aktualizovaných jednotných podmínek pro provozní pravidla.“

41) V článku 72 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2) Druh, formát a četnost informací, které mají být poskytovány podle odstavce 1 tohoto článku, se stanoví regulativním postupem podle čl. 75 odst. 2. Prováděcí rozhodnutí, kterým se stanoví druh, formát a četnost informací, které mají být poskytovány podle odstavce 1 tohoto článku, se aktualizuje, kdykoli je to nezbytné, ale nejpozději do 5. srpna 2026.“

42) V čl. 73 odst. 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Do 30. června 2028 a poté každých 5 let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující posouzení uplatňování této směrnice. Zpráva obsahuje informace o činnostech, pro něž byly nebo nebyly přijaty závěry o BAT podle čl. 13 odst. 5 této směrnice, zohledňuje dynamiku inovací, včetně nově vznikajících technik, potřebu dalších opatření k předcházení znečištění a přezkum uvedený v článku 8 směrnice 2003/87/ES.

Zpráva obsahuje hodnocení týkající se nezbytných opatření na úrovni Unie v podobě přijetí nebo aktualizace celounijních minimálních požadavků pro mezní hodnoty emisí a pravidla monitorování a dosahování souladu pro činnosti v rámci závěrů o BAT přijatých v období předchozích pěti let, a to na základě těchto kritérií:

- a) vliv daných činností na životní prostředí jako celek a na lidské zdraví;
- b) stav zavádění nejlepších dostupných technik u dotčených činností.“

43) Článek 73 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise za použití metodiky založené na důkazech a s přihlédnutím ke zvláštnostem odvětví posoudí, zda je třeba přijmout opatření Unie:

- a) ke komplexnímu řešení emisí z chovu hospodářských zvířat v Unii, zejména skotu a
- b) k dalšímu plnění cíle celosvětové ochrany životního prostředí, pokud jde o produkty uváděné na trh Unie, prostřednictvím prevence a kontroly emisí z chovu hospodářských zvířat a způsobem, který je v souladu s mezinárodními závazky Unie.

Komise podá o výsledcích tohoto posouzení zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2026. V případě potřeby bude ke zprávě přiložen legislativní návrh.“;

b) doplňuje se následující odstavec, který zní:

„4. Komise přezkoumá:

- a) potřebu regulovat emise z průzkumu a těžby ropy a zemního plynu na pevnině a na moři;
- b) potřebu regulovat emise z těžby neenergetických průmyslových nerostů používaných v jiných průmyslových odvětvích než ve stavebnictví a z jejich zpracování na místě a potřebu regulovat emise z nově prováděné těžby rud v Unii a z jejich zpracování na místě;
- c) potřebu revidovat prahovou hodnotu činnosti uvedenou v příloze I pro výrobu vodíku elektrolýzou vody.

Komise zahrne výsledky tohoto přezkumu do první ze zpráv, jež je povinna Evropskému parlamentu a Radě podávat podle prvního odstavce.“

44) Článek 74 se nahrazuje tímto:

„Článek 74

Změny příloh

1. Aby mohla být ustanovení této směrnice přizpůsobena vědeckému a technickému pokroku na základě nejlepších dostupných technik, přijímá Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 76, pokud jde o přizpůsobení částí 3 a 4 přílohy V, částí 2, 6, 7 a 8 přílohy VI a částí 5, 6, 7 a 8 přílohy VII takovému vědeckému a technickému pokroku.
2. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci povede Komise v souladu s tímto článkem náležitě konzultace se zúčastněnými stranami.

Komise zveřejní příslušné studie a analýzy použité při přípravě aktu v přenesené pravomoci přijatého v souladu s tímto článkem, a to nejpozději při přijetí tohoto aktu v přenesené pravomoci.“

45) Článek 75 se nahrazuje tímto:

„Článek 75

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

46) Článek 76 se nahrazuje tímto:

„Článek 76

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 27d, čl. 48 odst. 5 a článku 74 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 1. srpna 2024. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti takovému prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 27d, čl. 48 odst. 5 a článku 74 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 27d, čl. 48 odst. 5 nebo článku 74 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

47) Články 77 a 78 se zrušují.

48) Článek 79 se nahrazuje tímto:

„Článek 79

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES (*), stanoví členské státy pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 zahrnují správní finanční sankce, které osoby, jež předpisy porušily, fakticky připraví o hospodářský prospěch, který jim tímto jednáním vznikl.

V případě nejzávažnějších porušení předpisů právnickou osobou činí maximální výše správních finančních sankcí uvedených v prvním pododstavci nejméně 3 % ročního obrátu dotčeného provozovatele v Unii v účetním roce předcházejícím roku, v němž byla sankce uložena.

Členské státy mohou navíc nebo místo toho uplatnit trestní sankce, pokud jsou stejně účinné, přiměřené a odrazující jako správní finanční sankce uvedené v tomto článku.

3. Členské státy zajistí, aby sankce stanovené podle tohoto článku náležitě zohledňovaly:

a) povahu, závažnost a rozsah porušení;

b) populaci nebo oblast dotčené porušením, přičemž se přihlédne k dopadu tohoto porušení na cíl dosáhnout vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí;

c) zda k porušení došlo opakovaně nebo jednorázově;

4. Členské státy neprodleně oznámí Komisi pravidla a opatření uvedená v odstavci 1 a veškeré jejich pozdější změny.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).“

49) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 79a

Náhrada

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že dojde ke škodě na lidském zdraví v důsledku porušení vnitrostátních opatření přijatých podle této směrnice, měly dotčené osoby právo požadovat a získat náhradu této škody od příslušných fyzických nebo právnických osob.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní pravidla a postupy týkající se nároků na náhradu škody byly navrhovány a uplatňovány tak, aby neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly výkon práva na náhradu škody způsobené porušením podle odstavce 1.

3. Členské státy mohou stanovit promlčecí lhůty pro podání žaloby o náhradu škody uvedené v odstavci 1. Tyto lhůty nezačnou běžet dříve, než je dané porušování ukončeno a než se osoba požadující odškodnění dozví nebo se podle rozumného předpokladu mohla dozvědět, že jí vznikla újma v důsledku porušení podle odstavce 1.“

50) Příloha I se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

51) Vkládá se nová příloha Ia uvedená v příloze II této směrnice.

52) Příloha II se nahrazuje zněním uvedeným v příloze III této směrnice.

53) Příloha III se mění v souladu s přílohou IV této směrnice.

54) Příloha IV se mění v souladu s přílohou V této směrnice.

55) Příloha V se mění v souladu s přílohou VI této směrnice.

56) Příloha VI se mění v souladu s přílohou VII této směrnice.

Článek 2

Změny směrnice 1999/31/ES

V článku 1 směrnice 1999/31/ES se zrušuje odstavec 2.

Článek 3

Přechodná ustanovení

1. Na zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I, použijí členské státy čl. 14 odst. 1 druhý pododstavec písm. aa), bb) a h) a čl. 15 odst. 4 a 6 do čtyř let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT podle čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti zařízení zveřejněných po 1. červenci 2026.

Zařízení, která obdržela první povolení po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT v souladu s čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti zařízení zveřejněných po 1. červenci 2026, uplatňují ustanovení uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce od data, kdy byly zveřejněny závěry o BAT.

2. Na zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I a která spadají do oblasti působnosti směrnice před 4. srpnem 2024 a která jsou v provozu a bylo jim uděleno povolení před 1. červencem 2026, se použijí čl. 14 odst. 1 druhý pododstavec písm. a), b), ba) a d), čl. 15 odst. 1, čl. 15 odst. 5, článek 15a a čl. 16 odst. 4 v případě, že je povolení uděleno nebo aktualizováno podle čl. 20 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 5, nebo je aktualizováno do 4 let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT, které bylo zveřejněno po 1. červenci 2026 podle čl. 13 odst. 5 a které se týká hlavní činnosti zařízení, nebo do 1. září 2036, podle toho, co nastane dříve.

Na zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I a která spadají do oblasti působnosti směrnice před 4. srpnem 2024 a ve vztahu k nimž jejich provozovatelé podali úplnou žádost o povolení před 1. červencem 2026, za předpokladu, že uvedená zařízení jsou uvedena do provozu nejpozději 1. července 2027, se použijí čl. 14 odst. 1 písm. a), b), ba), a d), čl. 15 odst. 1, čl. 15 odst. 5, článek 15a a čl. 16 odst. 4 v případě, že je povolení uděleno nebo aktualizováno podle čl. 20 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 5, nebo je aktualizováno do 4 let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT, které bylo zveřejněno po 1. červenci 2026 podle čl. 13 odst. 5 a které se týká hlavní činnosti zařízení, nebo do 1. září 2036, podle toho, co nastane dříve..

Na zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I a která spadají do oblasti působnosti směrnice před 4. srpnem 2024, se použije čl. 15 odst. 3, pokud je povolení aktualizováno do čtyř let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT podle čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti zařízení zveřejněných po 1. červenci 2026, nebo uděleno po tomto zveřejnění, nebo pokud je povolení aktualizováno podle čl. 21 odst. 5, nebo do 1. září 2036, podle toho, co nastane dříve.

Zařízení uvedená v prvním, druhém a třetím pododstavci, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU ve znění platném ke dni 3. srpna 2024, dodržují požadavky směrnice 2010/75/EU ve znění do příslušného data použitelnosti uvedeného v prvním, druhém a třetím pododstavci.

3. Na zařízení, která nespádají do oblasti působnosti směrnice před 4. srpnem 2024 a provádějí činnosti uvedené v příloze I bodě 2.3 písm. aa) a konečnou úpravu textilních vláken či textilií podle bodu 6.2 uvedené přílohy a jsou v provozu před 1. červencem 2026, použijí členské státy s výjimkou čl. 14 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa), bb) a h), čl. 15 odst. 4) a čl. 15 odst. 6) právní a správní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí do čtyř let po 1. červenci 2026.

4. Na zařízení, která nespádají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2010/75/EU před 4. srpnem 2024 a provádějí činnosti uvedené v příloze I v bodech 1.4, 2.3 písm. b), 2.3 písm. ba), 2.7 a 3.6, použijí členské státy s výjimkou čl. 14 odst. 1 druhého pododstavce písm. aa), bb) a h), čl. 15 odst. 4 a čl. 15 odst. 6 právní a správní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí do čtyř let od zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT podle čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti zařízení, nebo do 1. září 2034, podle toho, co nastane dříve.

Zařízení uvedená v prvním pododstavci, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU ve znění platném ke dni před datem vstupu této směrnice v platnost, dodržují požadavky směrnice 2010/75/EU ve znění do příslušného data použitelnosti uvedeného v prvním pododstavci.

Právní a správní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí se uplatňují ohledně udělování povolení v souvislosti se zařízeními, která obdržela první povolení po zveřejnění rozhodnutí o závěrech o BAT v souladu s čl. 13 odst. 5 týkajících se hlavní činnosti zveřejněných po 1. červenci 2026, od data, kdy byly zveřejněny závěry o BAT.

5. Na zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze Ia, použijí členské státy právní a správní předpisy přijaté v souladu s touto směrnicí do:

- a) 4 let od vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 70i odst. 2 v platnost, jestliže má zařízení kapacitu 600 DJ nebo více;
- b) 5 let od vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 70i odst. 2 v platnost, jestliže má zařízení kapacitu 400 DJ nebo více;
- c) 6 let od vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 70i odst. 2 v platnost, pokud se na zařízení vztahuje příloha Ia.

Zařízení uvedená v prvním pododstavci, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2010/75/EU ve znění platném den před vstupem této směrnice v platnost, dodržují požadavky směrnice 2010/75/EU ve znění do příslušného data použitelnosti uvedeného v prvním pododstavci.

6. Výjimky udělené příslušným orgánem v souladu s čl. 15 odst. 5 před 1. červencem 2026 zůstávají v platnosti, dokud příslušný orgán odůvodněnost výjimky podle čl. 15 odst. 5 opětovně neposoudí. Opětovné posouzení proběhne 4 roky po 1. červenci 2026, nebo v rámci přezkoumávání podmínek povolení podle článku 21, podle toho, co nastane dříve.

7. Výjimky ke zkoušení a použití nově vznikajících technik udělené příslušným orgánem v souladu s čl. 15 odst. 7 směrnice 2010/75/EU ve znění platném ke dni 3. srpna 2024 před 1. červencem 2026 zůstávají v platnosti až do uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí o udělení výjimky. Po uplynutí této lhůty je buď zkoušení techniky zastaveno, nebo daná činnost dosáhne alespoň BAT-AEL.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy do 1. července 2026 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději. Neprodlení sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblastech působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 24. dubna 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

M. MICHEL

PŘÍLOHA I

Příloha I směrnice 2010/75/EU se mění takto:

a) bod 1.4 se nahrazuje tímto:

„1.4 Zplyňování, zkapalňování nebo pyrolyza:

- a) černého uhlí;
- b) jiných paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 20 MW nebo více.“

b) bod 2.3 se nahrazuje tímto:

„2.3. Zpracování železných kovů:

- a) provoz válcoven za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu;
- aa) provoz válcoven za studena o kapacitě větší než 10 t surové oceli za hodinu;
- b) provoz kováren s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar;
- ba) provoz kováren s kovacími lisami, jejichž síla přesahuje 30 meganewtonů (MN) na jeden lis;
- c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.“;

c) doplňuje se nový bod, který zní:

„2.7. Výroba baterií jiných než výhradně montovaných s výrobní kapacitou 15 000 tun bateriových článků (katoda, anoda, elektrolyt, separátor, kapsle) nebo více za rok.“;

d) bod 3.5 se nahrazuje tímto:

„3.5. Výroba keramických produktů vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu:

- a) o výrobní kapacitě vyšší než 75 tun za den nebo
- b) o kapacitě pece větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³ na pec.“;

e) doplňuje se nový bod, který zní:

„3.6. Těžba, včetně úpravy (operace, jako je například rozmělnění, kontrola velikosti, obohacování a zušlechťování), následujících rud na místě v průmyslovém měřítku:

bauxitu, chromu, kobaltu, mědi, zlata, železa, olova, lithia, manganu, niklu, palladia, platiny, cínu, wolframu a zinku.“;

f) v bodu 4.2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík s výjimkou vodíku vyrobeného elektrolýzou vody, oxid siřičitý a karbonylchlorid;“

g) bod 5.3 se nahrazuje tímto:

„5.3. a) Odstraňování odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné o kapacitě nad 50 t za den a zahrnující jednu nebo více z následujících činností, s výjimkou činností, na které se vztahuje směrnice Rady 91/271/EHS (*):

- i) biologická úprava, například anaerobní digesce nebo společná digesce;
- ii) fyzikálně-chemická úprava;

- iii) předúprava odpadů pro spalování nebo spoluspalování;
 - iv) úprava strusky a popela;
 - v) úprava kovových odpadů v drtičích, včetně odpadních elektrických a elektronických zařízení, vozidel s ukončenou životností a jejich součástí.
- b) využití nebo využití kombinované s odstraněním jiných než nebezpečných odpadů, při kapacitě větší než 75 t za den a za použití jedné či více z níže uvedených činností, s výjimkou činností, na něž se vztahuje směrnice 91/271/EHS:
- i) biologická úprava, například anaerobní digesce;
 - ii) předúprava odpadů pro spalování nebo spoluspalování;
 - iii) úprava strusky a popela;
 - iv) úprava kovových odpadů v drtičích, včetně odpadních elektrických a elektronických zařízení, vozidel s ukončenou životností a jejich součástí.

Je-li jedinou z použitých činností úpravy odpadu anaerobní digesce, činí prahová hodnota pro kapacitu u této činnosti 100 t za den.

(*) Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).“

h) bod 6.2 se nahrazuje tímto:

„6.2. Předúprava (operace jako praní, bělení, mercerace), barvení nebo konečná úprava textilních vláken či textilií při kapacitě zpracování větší než 10 t za den.“

i) bod 6.5 se nahrazuje tímto:

„6.5. Odstraňování a zpracování mrtvých těl zvířat nebo vedlejších produktů živočišného původu při kapacitě zpracování větší než 10 t za den.“

j) bod 6.6 se nahrazuje tímto:

„6.6. Elektrolýza vody pro výrobu vodíku při výrobní kapacitě větší než 50 tun za den.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA Ia

Činnosti podle článku 70a

Zařízení spadají do oblasti působnosti této přílohy, pokud provádějí jednu nebo více z následujících kategorií činností:

1. Chovají prasata v počtu 350 DJ nebo vyšším, s výjimkou chovu v režimu ekologické produkce v souladu s nařízením (EU) 2018/848 nebo s intenzitou chovu nižší než 2 DJ/hektar, kdy je daná plocha používána pouze pro pastvu nebo pěstování krmiv nebo pícnin používaných ke krmení zvířat a kde jsou zvířata po značnou část roku nebo sezónně chována venku.
2. Chovají pouze nosnice v počtu 300 DJ nebo vyšším nebo chovají pouze jiné kategorie drůbeže v počtu 280 DJ nebo vyšším. V zařízeních chovajících různé druhy drůbeže včetně nosnic činí prahová hodnota 280 DJ a kapacita se vypočítá za použití váhového faktoru (*) 0,93 pro nosnice.
3. Chovají jakoukoli kombinaci prasat nebo drůbeže v počtu 380 DJ nebo vyšším, s výjimkou chovu prasat v režimu ekologické produkce v souladu s nařízením (EU) 2018/848 nebo s intenzitou chovu nižší než 2 DJ/hektar, kdy je daná plocha používána pouze pro pastvu nebo pěstování krmiv nebo pícnin používaných ke krmení zvířat a kde jsou zvířata po značnou část roku nebo sezónně chována venku.

Při výpočtu velikosti chovu daného zařízení v DJ se vychází z těchto přepočítacích koeficientů:

prasata:

chovné prasnice ≥ 50 kg... 0,500

selata ≤ 20 kg ... 0,027

ostatní prasata ... 0,300

drůbež:

brojleři ... 0,007

nosnice ... 0,014

krůty ... 0,030

kachny ... 0,010

husy ... 0,020

pštrosi ... 0,350

ostatní drůbež... 0,001

(*) Váhový faktor pro nosnice je vypočítán vydělením prahové hodnoty pro ostatní drůbež (280 DJ) prahovou hodnotou pro nosnice (300 DJ). Výsledná hodnota je $280/300 = 0,93$ (zaokrouhleno).“

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA II

Zásady, které je třeba dodržet při udělování výjimky podle čl. 15 odst. 5

Při udělování výjimek podle čl. 15 odst. 5 je nutno dodržovat tyto zásady:

1. Náklady

- 1.1. Náklady uvedené v čl. 15 odst. 5 jsou náklady na dodržování úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami a zahrnují jak kapitálové, tak provozní náklady. Širší sociální nebo ekonomické náklady do nich zahrnuty nejsou.
- 1.2. Hodnocení nákladů musí být kvantitativní a musí být podloženo kvalitativním hodnocením.
- 1.3. Náklady, které se při hodnocení zohledňují:
 - a) představují náklady na čistou hodnotu po odečtení všech finančních přínosů plynoucích z použití nejlepších dostupných technik;
 - b) zahrnují náklady na přístup k finančnímu kapitálu potřebnému k financování nejlepších dostupných technik;
 - c) se vypočtou na základě diskontní sazby, která zohledňuje rozdíly v peněžní hodnotě v průběhu času.
- 1.4. V žádosti o výjimku musí být jasně uveden zdroj těchto nákladů a metody použité k jejich výpočtu, včetně diskontní sazby uvedené v bodě 1.3 písm. c) a odhadu nejistot spojených s hodnocením nákladů.
- 1.5. Náklady vyhodnocené provozovatelem posoudí příslušný orgán na základě informací z jiných zdrojů, jako jsou například poskytovatelé technologií, recenzovaný vědecký výzkum, odborné posudky nebo údaje z jiných zařízení, kde byly nejlepší dostupné techniky instalovány v nedávné době.

2. Přínosy pro životní prostředí

- 2.1. Přínosy pro životní prostředí uvedené v čl. 15 odst. 4 jsou přínosy pro životní prostředí, které jsou v souladu s úrovněmi emisí spojenými s nejlepšími dostupnými technikami.
- 2.2. Hodnocení přínosů pro životní prostředí musí být kvantitativní (v peněžním vyjádření) a musí být podloženo kvalitativním hodnocením. Použijí se stanovené náklady na škody způsobené znečišťujícími látkami, pokud jsou k dispozici.
- 2.3. Při hodnocení přínosů pro životní prostředí se zohledňuje diskontní sazba uplatňovaná na všechny peněžně vyjádřené přínosy, která řeší rozdíly v hodnotách pro společnost v průběhu času.
- 2.4. V žádosti o výjimku musí být jasně uveden zdroj informací o přínosech pro životní prostředí a metody použité k výpočtu přínosů pro životní prostředí, včetně diskontní sazby uvedené v bodě 1.3 písm. c) a odhadu nejistot spojených s hodnocením přínosů pro životní prostředí.
- 2.5. Přínosy pro životní prostředí vyhodnocené provozovatelem posoudí příslušný orgán na základě odborného posudku nebo údajů z jiných zařízení, kde byly nejlepší dostupné techniky instalovány v nedávné době.

3. Nepříměřenost nákladů ve srovnání s přínosy pro životní prostředí

- 3.1. Pro účely zjištění toho, zda dochází k nepříměřenosti, se srovnávají náklady na dodržování úrovní emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami a přínosy tohoto dodržování.
- 3.2. Uvedený srovnávací mechanismus obsahuje tyto prvky:
 - a) metodu řešení nejistot při hodnocení nákladů a přínosů pro životní prostředí;
 - b) specifikaci rozpětí, o které by náklady měly převýšit přínosy pro životní prostředí.“

PŘÍLOHA IV

Příloha III směrnice 2010/75/EU se mění takto:

a) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. Použití méně nebezpečných látek, včetně menšího užití látek vzbuzujících mimořádné obavy;“

b) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5. Technický rozvoj, včetně digitálních nástrojů, a vývoj vědeckých poznatků;“

c) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9. Spotřeba a druh surovin, včetně vody, používaných v technologickém procesu, účinnost využívání zdrojů, opětovné použití a dekarbonizace;“

d) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10. Požadavek předcházet celkovému dopadu emisí na životní prostředí, a to i na biologickou rozmanitost, a tyto celkové dopady emisí a jejich rizika pro biologickou rozmanitost omezit na minimum;“

e) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11. Požadavek předcházet haváriím a minimalizovat jejich následky pro životní prostředí a lidské zdraví;“.

PŘÍLOHA V

Příloha IV směrnice 2010/75/EU se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Následující informace musí být sděleny osobám z řad dotčené veřejnosti prostřednictvím veřejného oznámení nebo na internetových stránkách v počátečním stadiu rozhodovacího procesu nebo nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Dotčená veřejnost má před přijetím rozhodnutí možnost včas a účinně předkládat příslušnému orgánu připomínky a stanoviska.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby bylo dost času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle této přílohy.“

PŘÍLOHA VI

Příloha V směrnice 2010/75/EU se mění takto:

a) v části 3 odst. 8 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Provozovatel uvědomí příslušný orgán o výsledcích kontroly automatizovaných měřicích systémů bez zbytečného odkladu.“;

b) v části 3 odst. 10 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Kterýkoli den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty v důsledku poruchy nebo údržby automatizovaného měřicího systému neplatné, je z hlediska měření neplatný. Je-li více než deset dní v roce z uvedených příčin neplatných, uloží příslušný orgán provozovateli, aby bez zbytečného odkladu přijal patřičná opatření ke zlepšení spolehlivosti automatizovaného měřicího systému.“

PŘÍLOHA VII

Příloha VI směrnice 2010/75/EU se mění takto:

V části 6 se bod 1.2 nahrazuje tímto:

„1.2. Odběr vzorků a rozbor všech znečišťujících látek včetně dioxinů a furanů, jakož i zabezpečení kvality automatizovaných měřicích systémů a referenčních metod pro jejich kalibraci musí být prováděn v souladu s normami CEN. Nejsou-li normy CEN k dispozici, použijí se normy ISO nebo jiné mezinárodní či vnitrostátní normy, které zajistí získání údajů srovnatelné odborné kvality. To platí rovněž pro systém zajištění kvality, který používá laboratoř provádějící odběry vzorků a rozборы. Automatizované měřicí systémy podstoupí alespoň jednou za rok revizi prostřednictvím paralelních měření referenčními metodami.“